

รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ

สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ .. / ๒๕๕๐

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมคณะอนุกรรมการ หมายเลข ๓๕๐๒ ชั้น ๕ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

(นายมานิจ สุขสมจิตร ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเปิดประชุมนะคะ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ ไม่มีนะคะ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุม
ไปแล้วนะคะ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา พิจารณานี้ได้รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับสุดท้ายซึ่งจะ
นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรในวันพุธนี้ วันที่ ๕ เราก็คงจะต้องตรวจร่างทั้งหมดตั้งแต่คำปรารภไป
จนถึงมาตรา ๓๐๙ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านอนุกรรมการโปรดดูตั้งแต่คำปรารภมานะครับ คำปรารภ
เมื่อเราได้ดูกันไปแล้วไม่มีข้อสังเกตอะไรนะคะ หรือว่าใครจะมีข้อสังเกตอะไรเชิญเลยนะครับ จะเห็นว่า
ในฉบับนี้เขาก็พยายามระมัดระวังเรื่องวรรคตอนแล้วนะคะ นี่เราบอกให้ทำวรรค มาตรา ๑ ประเทศไทย
เป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้ ก็วรรคให้แล้ว มาตรา ๒ บรรทัดแรกยังมีเนื้อที่อยู่
แต่ว่าเขาถือเอาขึ้นบรรทัดใหม่เลย พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ความจริงมาตรา ๒ คำมั่นน่าจะติดกัน
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข คำติดกัน ในหมวดที่ ๑ บททั่วไป ไม่ทราบว่ามีข้อสังเกตอะไร
บ้างไหมเราว่ากันเป็นหมวด ๆ ไปเลย เดี่ยวตอนพิจารณาขอให้เริ่มเป็นลำดับไปเลยนะคะ หมวดที่ ๑
บททั่วไป มาตรา ๑ ถึง มาตรา ๗ มีอะไรไหมครับ ในหน้า ๓ ตั้งแต่มาตรา ๘ ถึงมาตรา ๑๒ มีอะไรไหมครับ
ไม่มี ไปหน้า ๔ เลยนะคะ

นายสุพจน์ ไขบุญ : หน้า ๔ มาตรา ๑๕ บรรทัดที่ ๓ ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ)
ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะ มั่นแน่ว่าจะไปอยู่ติดกับ จงรักภักดี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่ คือเขาเป็นข้อความเดียวกัน จะจงรัก น่าจะอยู่ด้วยกัน

นายสุพจน์ ไขบุญ : ข้าพเจ้า จะเฉย ๆ นี่มัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มันเดี๋ยวตาย มันน่าจะเป็นคำที่ไปจงรักภักดี

ประธาน : อย่างนี้นะครับ ถ้าเผื่อให้มาต่อกีไม่รู้ว่าจะตรงนี้มันเป็นวรรคหรือเปล่า

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

เพราะเหตุอื่น และมันต้องพรรคต้องมีค่าว่า ให้ ถ้าเอา ให้ ไปอยู่พรรคกลางก็เลยไม่รู้ว่าเป็นพรรคหรือเปล่า มันพรรคก็แสดงให้เห็นว่าเป็นพรรค

นายสุพจน์ ไขบุญ : ในระหว่างที่ประธานองคมนตรีเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ตาม ต้องมาอยู่ติดกับพรรคหนึ่ง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เหมือนกันพี่สุพจน์ ถ้อยคำติดกันผมเห็นด้วยกับพี่ แต่ว่า พี่ต้องคำนึงถึงเรื่องว่า เวลาผมทำวิทยานิพนธ์เอกสารวิจัย อาจารย์บางที่เขา Strict ว่า ตรงสุดบรรทัด พอมันเหลื่อมมากแล้วมันไม่สวย ผมสังเกตดูผมโดนแก้บ้านเลยตอนสุดบรรทัดแล้วมันเว้าไปเว้ามาอย่างนี้

ประธาน : คือถ้าหากเอา ตาม มาไว้บรรทัดที่ ๒ คนก็จะคิดว่า พระองค์ กับคำว่า ตาม มันห่างกัน ต้องมีเว้นวรรค เพราะฉะนั้นก็น่าจะเป็นอย่างนี้ หรือจะเอาคำว่า วรรค ขึ้นไปต่อจากคำว่า ตาม คราวนี้มันลงไม่ได้มันจะเกินไป ตอนนี้อากำลังพิจารณาหน้า ๖ นะครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : ผมขอความรู้นิดหนึ่งครับ ในมาตรา ๑๕ ที่บอกว่า ก่อนเข้ารับหน้าที่ ต้องถวายสัตย์ปฏิญาณ ข้าพเจ้า (ชื่อ) ขอถวายสัตย์ปฏิญาณข้าพเจ้าจะจงรักภักดี อันนี้มาตรา ๒๑ ทำไม มีวงเล็บว่า พระปรมาภิไธย ในมาตรา ๑๕ ไม่มี

ประธาน : คือการเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์นี้หมายความว่าต้องระบุให้ชัดเจนว่า ทำงานแทนใคร เหมือนผมทำงานแทนคุณสุพจน์ ส่วนมาตรา ๑๕ เป็นการปฏิญาณโดยทั่วไป มาตรา ๒๑ ที่ต้องเน้นชื่อก็เพราะว่าผมจะไม่พลิกแพลง จะไม่บิดเบี้ยวอะไร ผมจะต้องทำตาม จะจงรักภักดี ต่อพระองค์ท่านให้แน่ใจชัดเจนว่านี่ผมจะจงรักภักดีต่อท่าน เพราะผมทำงานแทนท่าน

อน. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หน้า ๒/๑

ในหมวดนี้ล้วนแต่ สสร. ไม่ได้แต่ต้องเลยนะครับ เราดูแต่มันมีคำผิดแค่นั้นนะครับ ต่อไปขึ้นหน้า ๘
นะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ท่านประธานครับ หน้า ๘ นับจากข้างล่าง บรรทัดที่ ๓ ในเรื่องนั้น
เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ตามที่กฎหมายบัญญัติ จะวรรคใหม่ครับ ที่ผมตรวจตามร่างเดิม ไม่ใช่
ร่างนี้นะครับ ร่างเดิมเยอะเลยครับ มีทั้งวรรค ทั้งไม่วรรค

ประธาน : มันไม่น่าจะวรรค เพราะคำเหมือนกัน เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ถ้าเราเจอ
ที่วรรคเราต้องบอกให้เอามาติดกันได้

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : วรรคเยอะเลยครับ

ประธาน : มันเป็นคำติดกันครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : อย่างนี้ไม่ต้องนะครับ

ประธาน : ไม่ต้องครับ ถ้าเราไปเจอข้างหน้าที่มันวรรค เราก็บอกให้เขาเอามาติดกัน

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๒๙ บรรทัดที่ ๒ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายเฉพาะ เฉพาะ นี้ น่าจะติดกับ กฎหมาย ทันนะครับ มาตรา ๒๙ บรรทัดที่ ๒ คำว่า เฉพาะ
ควรจะติดกฎหมายครับ แล้ว เพื่อ นะครับ วรรค เพื่อการที่ แล้ว ที่ เอาขึ้นไปต่อกลางนะครับ

ประธาน : เพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนด น่าจะต่อกันไปเลย ต่อไปส่วนที่ ๒ ครับ
วรรคสามของมาตรา ๓๐ ที่ท่านจะให้เติมอັปลักษณ์ทางเพศในบรรทัดที่สอง อย่างนี้คุณเสริมเกียรติ ผมว่า
วรรคแรกมันก็คุ้มครองอยู่แล้ว พวกตุ๊ด พวกดี้ ทอม อะไรต่ออะไร บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและ
ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ตราบเท่าที่เป็นบุคคลธรรมดา นี่ก็เป็นฝ่ายหญิงขอมา ซึ่งมันมี
อยู่เดิมในรัฐธรรมนูญเดิมมันคลุมหมดแล้วครับ วรรคสองไม่น่าต้องมี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แล้วผู้หญิงเขาขอแยกเลยท่านประธาน จริง ๆ แล้วมันจะเขียน
วรรคสองเขากลัวว่าทุกเพศ มันจะได้คลุมทั้งกระเทย กระเทียม ทอม ดี ตอนนี้นำผู้ชายหญิง เพราะเขาบอก
ว่าหญิงนี้ต้องการเน้นคำว่า หญิง เชิญเลยครับ พลิกไปหน้า ๑๐ เลยครับ เชิญไปหน้า ๑๑ เลยครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๓๕ ที่บอก วรรคสาม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ให้ติดกันใช่ไหมครับ ผมว่าทั้งนี้มันเว้นวรรคไว้มันก็น่าจะดี
นะครับ ไม่ต้องติด เพราะว่า ทั้งนี้ เป็นคำที่ต้องเน้นไว้ว่า ก็ไม่ติดนะพี่สุพจน์ ขอขอบคุณครับ เชิญหน้า ๑๒ ครับ
ก็ขอบคุณครับ บรรทัดแรกนะครับ บุคคลย่อมได้ ให้ติดกันครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ท่านครับ ผมจำได้นะครับว่าวันนั้น คำแรกเลยว่า ในการใช้เสรีภาพ
ใน นั้นตัดออกใหม่ครับ วันนั้นเห็นท่านประธานอัครวิทย์ใช่ไหมครับ คำว่า ใน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็เสนอให้ตัด ใน ออกด้วยครับ ขอขอบคุณพี่สุพจน์

เชิญหน้า ๑๓ นะครับ คราวที่แล้วมีใช้ใหม่ครับ หน้า ๓๗ ควรตัดคำว่า ใน ออก ในตอนท้าย บรรทัดที่ทำย
ของที่เมื่อกี้ หน้า ๑๓ ไม่มีเชิญหน้า ๑๔ ครับ

ประธาน : หน้า ๑๓ (๗) นะครับ ในคดีอาญาผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิที่ได้รับ
การสอบสวนหรือ ตรงนี้ต้องวรรคใหม่ครับ หรือ นี่น่าจะมาติดกับ การพิจารณา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อย่างนี้ได้ใหม่พี วรรคให้ หรือ อยู่บรรทัดเดียวกันได้
นะครับ ก็เสนอว่าหน้า ๑๓ มาตรา ๔๐ (๗) นะครับ คำว่า หรือ ใน (๗) นี่นะครับ บรรทัดแรกนี้ให้
เว้นวรรคนะครับ

ประธาน : บรรทัดต่อมาคำว่า หรือ การตรวจสอบ หรือ ตรงนี้ก็ต้องวรรค

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : บรรทัดที่ ๒ ของ (๗) ก็ให้เว้นวรรคเช่นกันครับ ขอขอบคุณครับ
เชิญต่อไปครับ หน้า ๑๔ ไม่มีเชิญ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ขออนุญาตนะครับ ย้อนดูหน้า ๑๑ นิดหนึ่งครับ หน้า ๑๑
มาตรา ๓๔ เราเสนอว่า ในวรรคสองนั้นน่าจะเติมคำว่า เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ มาตรา ๔๕ วรรคสอง
มีครับ เพื่อรักษาความมั่นคง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เจ้าหน้าที่เติมไปด้วยหน้า ๑๑ มาตรา ๓๔ วรรคสอง
เพื่อความมั่นคงของรัฐ ให้เติมว่า เพื่อรักษา นะครับ ขอขอบคุณมากครับ เชิญต่อครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : และเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เติม เพื่อ อันเดียวพอแล้วกระมัง

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ในนี้มี ๒ เพื่อครับ มาตรา ๔๕ มี ๒ เพื่อ มาตรา ๔๕ เติม วรรคสอง
๒ เพื่อ ครับ เพื่อรักษา ตรง เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แล้วก็เติมคำว่า เพื่อ หน้าความสงบเรียบร้อยนะครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : เพื่อรักษาครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เพื่อรักษาความสงบและเพื่อรักษาด้วยใช้ใหม่ครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขอขอบคุณมากครับ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : เติงไปดูมาตราต่อไป

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เชิญต่อเลยครับ ตอนนี้ถึงหน้า ๑๕ ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : บรรทัดสุดท้าย เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ มีคำว่า เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือเขามีความหมายครับ พี่มรินทร์ มั่นเน้นว่าการจำกัดเสรีภาพจะกระทำต่อเมื่อเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ พี่ไม่ยกมีคำว่า ประโยชน์หรือครับ

นายมรินทร์ สุรดิษฐ์ : ถ้าจะเน้นมีความหมายพิเศษ ผมอ่านดูแล้วไม่เห็นมีพิเศษเลย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๔๓ ในหน้า ๑๔ บรรทัดสุดท้ายว่า คำว่า ประโยชน์ในเอาออกใช้ใหม่ครับ ทั้งนี้เพื่อให้เหมือนกับมาตราอื่นนะครับ คำว่า ประโยชน์ใน เอาออก ขอขอบคุณครับ ต้องเอา ประโยชน์ในการ ออกครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๔๒ บรรทัดสุดท้าย การเรียกคืนค่าทดแทนที่خذใช้ไปให้เป็น ไป ไปนี่น่าจะติดกับเป็น อันนี้เขาวรรคไว้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เจ้าหน้าที่ครับ ในหน้า ๑๔ มาตรา ๔๒ บรรทัดสุดท้าย คำว่า ให้เป็นไป เป็น กับ ไป มั่นวรรคไว้หนึ่ง เสนอให้ติดกันนะครับ ให้เป็นไป นี้ติดกันครับ ขอขอบคุณครับ ของผมไม่ติด ก็เสนอไปแล้วกัน ถ้าเขาติดอยู่แล้วก็ไม่มีไร เพราะว่ามันออกมาเหมือนกันนะครับ แต่ว่าของบางท่านติดบางท่านไม่ติด ทำไมมันถึงไม่เหมือนกัน ผมยังไม่เข้าใจ ให้เป็น กับ ไป ต้องติดกัน โอ.เค. อันนี้มันเป็นเทคนิคการพิมพ์ สรุปแล้วเจ้าหน้าที่บอกว่าติดแล้วเพราะว่าคำว่า สระโอไม่อาจจะขยับไปได้ อย่างนี้ก็ถือว่าติดแล้วครับ ขอขอบคุณมากครับ อันนี้เป็นเรื่องเทคนิคครับ ต่อไปหน้า ๑๕ ถ้าไม่มีหน้า ๑๖ ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หน้า ๑๖ นี้เขาก็แก้ไขครับ พรรคสามที่ว่า ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เดิมเป็น ใน เขาแก้เป็น โดย แล้ว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : หน้า ๑๖ ไม่มี เชิญหน้า ๑๗ ครับ หน้า ๑๗ มีใหม่ครับ ไม่มีกรรณพริกไปหน้า ๑๘ ครับ หน้า ๑๙ ครับ คือเขาเถียงกันในที่ประชุมวันนั้น คำว่า ไม่มีรายได้เพียงพอ กับ มีรายได้ไม่เพียงพอ ว่าความหมายอย่างไร ไม่มีรายได้เพียงพอ ความจริงมันต้องมีรายได้ไม่เพียงพอ ทางนี้เขาบอกว่า ถ้ามีรายได้ไม่เพียงพอและถ้าคนไม่มีเงินล่ะ เขาเถียงกันตรงนี้

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : อันนี้ไม่แก้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่แก้ เขาบอกว่า ถ้าอย่างนั้นก็ต้องคุ้มครองเฉพาะคนมีรายได้ไม่เพียงพอ ถ้าคนไม่มีรายได้กลับไม่คุ้มครอง ก็เลยคำว่า ไม่มีรายได้ น่าจะเหมาะกว่า เขาเถียงกันแล้วครับ

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

มันยาวเขาเลยบอกเอาสั้น ๆ ว่าไม่มีรายได้เพียงพอครอบคลุมหมดแล้วครับ ขอขอบคุณมาก มันก็คล้าย ๆ กับมาตรา ๕๓ ไม่มีรายได้เพียงพอ กับมาตรา ๕๕ นี่คล้ายกันเลย ไม่มี กรณภาพลิกไปหน้า ๒๐ ครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : อันนี้เขาก็ไม่แก้ หน้า ๑๘ นี่เขาก็ไม่แก้ มาตรา ๕๑ พรรคสามบรรทัดที่ ๒ อย่างเหมาะสม โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและทันต่อเหตุการณ์ เราเสนอว่าให้เอาคำว่า โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ต่อท้าย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ต่อท้าย ตรงทันเหตุการณ์ เขาไม่แก้ โอ.เค. เขาตั้งใจไม่แก้ คือพี่เห็นว่าทันต่อเหตุการณ์มันสำคัญกว่าไม่เสียค่าใช้จ่าย พี่เลยย้ายแต่ว่าเขาไม่ยอมย้าย หน้า ๒๐ นะครับ ถ้าไม่มีก็ไปหน้า ๒๑ เลยครับ มาตรา ๖๓ สิทธิในการชุมนุม เขาบอกว่า จะยกเว้นไม่ให้ได้ต่อเมื่อตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะการชุมนุม ถูกไหมครับ กฎหมายยังไม่ออกเลย เพราะฉะนั้นกฎหมายที่ตำรวจไปตั้งข้อหาพวกม็อบ พวก พรบ. ความสะอาด กระจายเสียงอะไรนี้ใช้ไม่ได้เลย เพราะว่ามันเป็นกฎหมายซึ่งไม่เกี่ยวตามข้อยกเว้น และก็ทาง กพ. เขาทักท้วงมาตรา ๖๔ ว่า เดี่ยวจะเกิดสภาพข้าราชการกลัวจะเป็นม็อบข้าราชการเกิดขึ้น ไม่มีก็พลิกไปหน้า ๒๒ ครับ -----

ประธาน : ในมาตรา ๖๘ พรรคสองก็จะเป็นมาตรการอันหนึ่งที่จะจัดการกับพวกซื้อสิทธิขายเสียง ผู้ทราบบการกระทำดังกล่าวนี้ใครก็ได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ประชาชนก็ได้

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ท่านประธานครับ พรรคแรก สูดท้ายเลยครับ ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้มีได้ มีได้ ต้องติดกันครับ เพราะมาตราอื่น ๆ ติดครับ ที่ผ่านมามาติดกันครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ให้เจ้าหน้าที่บันทึกมาตรา ๖๘ พรรคแรก คำว่า มีได้ ตรงทำเป็นข้อความติดกัน ไม่มี ไปหน้า ๒๕ ครับ ไปหน้า ๒๖ ครับ ใน ไซ้ใหม่ครับ แล้วมาตรา ๗๕ พรรคทำกับมาตรา ๗๖ พรรคทำ สรุปลงแล้วก็คือ มาตรา ๗๖ หน้า ๒๖ พรรคแรกกับมาตรา ๗๖ พรรคสอง ใน นี้เอาออกครับ

ประธาน : ในพรรคสอง การปฏิบัติหน้าที่และการปฏิบัติกรอื่น ใน ไม่เอาออก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็คือ ๒ ในไซ้ใหม่ครับ พรรคสอง

ประธาน : แต่พรรคสามคงไว้ หน้า ๒๔ ที่ว่า ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญ อันนี้คงไว้จะครับ อันนี้อนุญาตไปดูมาตรา ๖๘ อีกทีสิว่า มาตรา ๖๘ พรรคสอง ในกรณีที่ อันนี้ก็เอาไว้จะครับ

นายไกรสิทธิ์ รัชมัญญู : ขออนุญาตย่อนิดหนึ่งครับ มาตรา ๗๔ พรรคสองครับ ถ้าเกิดเอาคำว่า ใน ออก มันก็จะไม่สอดคล้อง เพราะว่ามันมี ในการ ๒ อันในพรรคสองครับ ในการปฏิบัติหน้าที่และในการปฏิบัติการ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้ท่านประธานบอกว่า ใน เอาออก ๒ คำ มีเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่และการปฏิบัติการอื่น ไม่มีคำว่า ใน ทั้ง ๒ อย่าง

ประธาน : เว้นแต่พรรคสาม พรรคสามของมาตรา ๗๔ ในกรณี เอาไว้จะครับ

นายทรง บัณฑิตนันท์ : ขออนุญาตครับ เขาจะมีเจตนาเพื่อจะย้ายการกระทำ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ที่นี้หลักการของเราว่า ถ้าไม่ใช่ในกรณีเป็นการอื่น ๆ เราคือต้องเอา ใน ออก

ประธาน : เมื่อมีคำว่า กรณี มันต้องการเน้นย้ำตรงนี้ ถึงได้เอา ใน ไว้ ในกรณีที่ ถ้าเป็นอย่างอื่นก็เป็นขึ้นต้นด้วย การ เลย การปฏิบัติหน้าที่และการปฏิบัติการอื่น เกี่ยวข้องกับประชาชน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : สรุปลงแล้วพอนหน้า ๒๖ บรรทัดแรก ใน เอาออกจะครับ

ประธาน : มาตรา ๗๖ พรรคสอง บรรทัดแรก ในการบริหารราชการแผ่นดิน ก็เอา ใน ออก

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : หน้า ๒๗ วันก่อนที่ประธานอัครวิทย์บอกไว้ว่า ใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมือง (๔) ครับ บรรทัดสุดท้ายนี้ครับ เมื่อวันก่อนไม่ได้สรุปอย่างไรว่า ใช้หลักธรรมาภิบาล อันนี้คงเดิม

ประธาน : คืออย่างนั้นครับ คำว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มันเป็นกฎหมาย
ไปแล้ว คราวนี้ไม่อยู่ในกฎหมายแล้ว คือพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เป็น
กฎหมายไปแล้ว ส่วนคำว่า ธรรมนูญฉบับนี้ ผมไม่แน่ใจว่ามันจะเคยเอาไปใช้ในกฎหมายอะไรบ้าง แต่เพียงพูด
กันเฉย ๆ ก็ต้องดู ถ้าเผื่อมันมี เราก็ตั้งข้อสังเกตได้ว่า ๒ ที่นี้ ๒ คำนี้มีนัยแตกต่างกันหรือเหมือนกัน อย่างนั้น
เดี่ยวเราช่วยดูครับ มันมีในมาตรา ๓ ซึ่งมาตรา ๓ วรรคสองซึ่งเคยพูดกันว่า ตรงประโยคสุดท้าย ต้องเป็นไป
ตามหลักธรรมนูญเดิม แสดงว่าหลักธรรมนูญบ้าง หลักนิติรัฐบ้างนะครับ ผลสุดท้ายก็มาใช้คำว่า
นิติธรรม ซึ่งก็น่าจะถูกต้องแล้ว ส่วนธรรมนูญฉบับนี้ผมยังไม่เจอ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๗๔ วรรคแรกครับ มาตรา ๗๔ และหน้า ๒๕ ตามหลัก
ธรรมนูญของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เห็นใหม่ครับ วรรคแรกครับ

ประธาน : ส่วนมาตรา ๗๔ (๔) นั้นไม่มีคำว่า ธรรมนูญ ใช้หลักการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ตั้งข้อสังเกตไว้ครับ

ประธาน : ตั้งข้อสังเกตไว้แล้วกันนะครับว่ามาตรา ๗๔ วรรคแรก มาตรา ๗๔ (๔) ใช้คำ
ไม่เหมือนกัน

นายไกรสิทธิ์ ธีรมัญญ : มาตรา ๘๔ (๒) ด้วยครับ หลักธรรมนูญ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : (๒) มันเขียนว่า ธรรมนูญ แต่ไม่มี บริหารกิจการบ้านเมือง
ที่ดี ใช่ไหม เอามาตรา ๘๔ ใช่ไหม แต่ที่นี้ว่ามันต้องเขียนยาวไปไหมที่ว่า ธรรมนูญบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี ก็ใส่ไปด้วยแล้วกันว่ามันไม่เหมือนนะ มาตรา ๘๔ (๒) ใส่ไปด้วย

ประธาน : ต่อไปครับ ๒๘ เชิญเลยครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ๒๘ ไม่มี ดู ๒๙ นะครับ

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : หน้า ๓๐ นะครับ ส่วนที่ ๖ มาตรา ๘๒ บรรทัดที่ ๒ คำนี้มีคำว่า
สนธิสัญญา นี่นะครับ แต่ที่อื่นเขาใช้ หนังสือสัญญา นะครับ อันนี้ต้องแก้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แก้ให้สอดคล้อง ขอบคุณมากพี่ อันนี้ถูกต้อง เพราะเขาเป็น
หนังสือสัญญาหมดแล้วครับ ท่านประธานเจอของดีพี่สุกรี หน้า ๓๐ มาตรา ๘๒ บรรทัดที่ ๒ เขาเป็น
หนังสือสัญญาหมดแล้วครับ ไม่ใช่สนธิสัญญา

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : อันนี้เป็นความรู้หนึ่ง ผมไม่ค่อยทราบ มีคนเคยพูดว่า คำว่า
หนังสือสัญญา มันใช้เฉพาะสัญญาที่ทำในประเทศ ถ้าเป็นสัญญาทำระหว่างประเทศ เขามักจะใช้คำว่า
สนธิสัญญา

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ถูกต้องครับ พวกกระทรวงต่างประเทศเขาต้องพูดอย่างนั้น แต่ว่าอันนี้
หมายความว่ารวมสัญญาทุกประเภทเลย อนุสัญญา ภาควิชาสัญญาอะไรต่ออะไรต่าง ๆ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แล้ววันนั้นก็มีการถกแถลงอภิปรายกันเรื่องสนธิหรือหนังสือ
สัญญา ซึ่งคุณสุพจน์ ไชยมุขต์ จากกระทรวงต่างประเทศก็บอกว่าหนังสือสัญญาเป็นสิ่งที่ถูกต้องปฏิบัติ
กันอยู่ครับ วันนั้นอภิปรายกันมากครับพิมินทร์

ประธาน : คือคุณสุพจน์เขาอยากให้อีกคำว่า สนธิสัญญา ซึ่งมันไม่คลุม มันแคบนิดเดียว

นายไกรสิทธิ์ รัชมัญญู : หน้า ๓๑ (๑๐) ก็คือตอนช่วงต้นบรรทัดสุดท้ายเลย เราตัดคำว่า
ประโยชน์ในการ ออกครับ ช่วงต้น ๆ แล้ว (๑๐) นี้เราจะตัดให้เหมือนกับที่ตอนแรกหรือเปล่าครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ตัดครับ ตัดคำว่า ประโยชน์ในการ ออก ก็สอดคล้องกับ
มาตราอื่น ๆ ไม่มีคำว่า ประโยชน์ในการ เพื่อรักษาความมั่นคงเลยครับ

นายไกรสิทธิ์ รัชมัญญู : ก็คือตอนนั้นตัดมาตรา ๔๓ วรรคสอง เราตัดคำว่า ประโยชน์
ในการ หน้า ๓๓ ท่านประธานครับ มาตรา ๔๖ (๑) บรรทัดที่ ๓ จัดให้มีการใช้ประโยชน์จากผลการศึกษา
และพัฒนา การถ่ายทอดเทคโนโลยี ต้องติดกันใหม่ครับ พัฒนา การถ่ายทอด

ประธาน : ต้องวรรคครับ การถ่ายทอดเทคโนโลยี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : วรรคนะครับ คำว่า พัฒนา มันต่อ โอ.เค. ครับ ขอบคุณครับ

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ในมาตรา ๔๖ บรรทัดสุดท้าย (๓) อยากจะรู้ความหมายว่า
เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม คำว่า เป็นมิตร นะครับ สงสัยคำว่า มิตร มันเป็นคำที่ใช้กับสิ่งแวดล้อมพวกนี้หรือ

ประธาน : อันนี้เป็นคำของพวกนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเขาขอใช้ แต่ว่าโดยภาษาแล้ว
มันจะถูกตัดหรือเปล่า ผมก็จำไม่ได้แล้วว่าตอนอภิปรายเรื่องนี้เป็นอย่างไร มาตรา ๔๖ (๓)

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือคำว่า เป็นมิตร มันน่าจะคล้าย ๆ ว่าไม่รบกวนอะไรอย่างนี้
ใช่ไหม ไม่รบกวนต่อสิ่งแวดล้อมอย่างนั้น ไม่กระทบ

ประธาน : มีไมตรีต่อกัน หมายความว่าต้องช่วยดูแลปกป้องสิ่งแวดล้อมอะไรด้วย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เอาไว้อย่างนี้ก็แล้วกันครับ เหมือนอย่างเข้าถึง เดียวนี้
เป็นที่แพร่หลายแล้ว เข้าถึงยา เข้าถึงความยุติธรรม เดียวนี้เข้าถึงใช้แพร่หลายแล้ว

ประธาน : ฝ่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอธิบายบอกว่า การใช้สิ่งแวดล้อมต้องใช้อย่างเป็นมิตร
อย่าใช้อย่างเป็นศัตรูล้างผลาญกันเลย ต่อไปหน้า ๓๔ อันนี้เป็นเจตนารมณ์ที่ต้องการเน้นว่าให้มอง
ผู้หญิงก่อน หน้า ๓๕ รัฐสภา ลองคุยดูว่ามาตรา ๔๙ กรณีที่ไม่มีประธานสภา ไม่มีประธานสภาผู้แทน
ประธานสภาผู้แทนไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ อันนี้ถ้าเผื่ออย่างนี้แล้ว รองประธานจะไปทำหน้าที่ของ
ประธานในกิจการซึ่งเกี่ยวข้องโดยที่ประธานสภาไม่ได้มอบหมายได้ไหม

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้ครับท่านประธาน รัฐสภาประกอบด้วย ๒ สภาด้วยกัน ทีนี้ถ้าเกิดว่าจะให้รองประธานของผู้แทนทำหน้าที่แทนประธาน ประธานวุฒิสภาไม่ได้ ก็คงเป็นเรื่องของรัฐสภาแน่ครับ ถ้าเป็นกิจการของสภาอย่างนี้ไม่ได้ครับ ต้องทำเฉพาะเรื่องของรัฐสภา คือเป็นเรื่องกิจการร่วมของ ๒ สภาเท่านั้นครับ

ประธาน : มันมีกรณีอย่างนี้ กรณีประธานรัฐสภาเป็นประธานสภาสถาบันพระปกเกล้า อันนี้ถ้าหากวันไหนประธานรัฐสภา คือประธานสภาผู้แทนไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ประธานวุฒิสภาจะไปทำงานโดยอัตโนมัติ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่ได้ เพราะว่าประธานสภาสถาบันพระปกเกล้าเขาบอกให้โดยประธานสภาผู้แทนเท่านั้นไม่ใช่ประธานรัฐสภา ไม่ได้ครับ

ประธาน : แต่ว่าในอีกสถานะหนึ่ง ประธานวุฒิสภาเขาเป็นรองประธานสภาสถาบันพระปกเกล้าด้วย เขาก็ไปทำการแทนตรงนั้นได้ แต่กรณีที่สภาสถาบันพระปกเกล้า ประธานสภาผู้แทนเป็นประธาน ประธานวุฒิสภาเป็นรอง เขาก็ขึ้นทำตรงนั้นได้ แต่ถ้าเป็นกรณีอื่นซึ่งประธานวุฒิสภาไม่ได้เข้าไปเป็นรองเลยมันก็ไม่ได้ ต่อไปหน้า ๓๖ ครับ เนื่องจากมาตรามันเปลี่ยนไปนะครับ มาตราที่โยง ๆ กันไปช่วยดูด้วยนะครับว่ามันโยงถูกหรือเปล่า โยงตรงไหม ท่านวัชราเจอะอะไรก็ช่วยบอกด้วยนะครับ

นายวัชรา หงส์ประภัศร : มาตรา ๙๑ วรรคสอง เมื่อศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยแล้ว ให้ศาลรัฐธรรมนูญแจ้งคำวินิจฉัยนั้นไปยังประธานแห่งสภาที่ได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง คืออันที่จริงผู้พิจารณาคือประธานแห่งสภาแห่งตนนี่ครับ ให้ประธานสภาที่ได้รับคำร้องนั้นส่งไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่าสมาชิกสิ้นสุดลงหรือไม่ คือมันมีความหมายอยู่ในตัวแล้วไม่ต้องมีคำว่า ไปยังประธานสภาที่ได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง

อนุ. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หน้า ๖/๑

ประธาน : ผมเข้าใจว่า เขาจะเน้นว่าเมื่อใครไปร้องศาลรัฐธรรมนูญแล้ว ถ้าเผื่อไม่ไปฟัง
คำพิพากษาศาลรัฐธรรมนูญ ก็ให้ศาลรัฐธรรมนูญแจ้งไปยังผู้ร้อง ใครร้องมาก็แจ้งเป็นชื่อคนนั้น

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : แก่เป็นอย่างนี้ได้ไหมครับว่า สภาที่ส่งคำร้อง คือเขาส่ง
คำร้องมาก็ส่งคำร้องคืนไป

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : พี่วิชา พรรคแรกตรงบรรทัดก่อนรองสุดท้าย มีข้อความว่า
รับคำร้องอยู่แล้ว ให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับคำร้อง คือได้รับคำร้องจาก สส. หรือ สว. นี้ เพราะฉะนั้น
พรรคสองมันต้องรับจากพรรคแรกครับ

ประธาน : หน้า ๓๗ ครับ หน้า ๓๘ ครับ

นายสุกรี เชื้ออนันต์ : หน้า ๓๘ (๔) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นี้บรรทัดน่าจะอยู่ใน
บรรทัดเดียว ผู้แทนราษฎร มี ๒ - ๓ ที่ สภาผู้แทนราษฎร มันเป็นตัวเดียว

ประธาน : มันมาอยู่ในบรรทัดเดียวกันคงไม่ได้ ถ้าจะยกคำว่า แต่ถ้า ลงมาอยู่อีก
บรรทัดหนึ่ง บรรทัดที่ ๒ ก็จะมีสันนิษฐานเดียว เพราะฉะนั้นถ้าเป็น ๗ คนก็แยก ๓ มาเสียก่อน เหลือ ๔ ๔ ก็ต้อง
เป็น ๒ ๒ แต่เขตที่เหลือต้องไม่น้อยกว่าเขตละ ๒ คน ให้แบ่งออกเป็น ๒ เขต

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ส่วนที่เหลือต้องไม่น้อยกว่า ๒ คน เว้นเสียแต่ว่าใน ๕ อย่างนี้
ก็ต้องเขตละ ๓ เขตละ ๒ แต่ถ้า ๔ ต้องเขตละ ๒ ๒

ประธาน : ในบรรทัดที่ ๓ ที่เขียนไว้แล้ว (๕) นี่นะครับ เขาบอกว่า แต่เขตที่เหลือต้อง
ไม่น้อยกว่าเขตละสองคน อันนี้เขียนว่า แต่เขตที่เหลือ สมมุติว่าเอา ๓ แรกก่อน ๓ ที่สองเป็น ๖ ที่เหลือ
นั้นก็ต้องแบ่งเป็น ๒ ๒ ๓ บวก ๓ เป็น ๖ บวก ๒ บวก ๒ เป็น ๑๐ พอดี อย่างนั้นบรรทัดที่ ๓ ของ (๕)
นี่นะครับ แยกออกมา ๓ เสียก่อนเขตที่เหลือ แยก ๓ ออกมาก่อนเลย

นายสุกรี เชื้ออนันต์ : เห็นไหม หน้า ๔๐ นะครับ มาตรา ๙๗ (๒) บรรทัดสุดท้าย
ความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย ในมาตรา ๓๐ ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน ตรงนี้ผมไม่รู้
ว่าเขาจะเน้นอย่างไร

ประธาน : อันนี้เป็นเจตนารมณ์อย่างที่เราได้พูดกัน คืออันนี้เป็นฝ่ายผู้หญิงเขาเรียกร้อง
มา ซึ่งตอนแรกบอกจะต้องให้เท่ากันเลยนะครับ แต่ว่าก็มีข้อโต้แย้งบอกว่า เท่ากันไม่ได้หรอก เพราะบางที่
บางพรรคเขาไม่มีผู้หญิงที่จะส่งสมัคร จะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นก็ต้องใช้คำว่า และต้องคำนึงถึงโอกาส
สัดส่วนที่เหมาะสม ประโยคที่ก่อนจะถึงความเท่าเทียมกัน ต้องคำนึงถึงโอกาสสัดส่วนที่เหมาะสม และ
ความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย ใช้คำว่า คำนึงถึง ไม่บังคับ คำนึงถึง ๒ อย่าง คำนึงถึงสัดส่วน
และก็ความเท่าเทียมกัน

อนุ. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หน้าชญา ๖/๒

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : คือในนี้ผมมีความรู้สึก ว่า ถ้าเผื่อจะเน้นคำว่า หญิง อยู่ก่อนชาย
นี่นะครับ ในมาตรา ๓๐ ก็น่าจะเอาหญิงมาอยู่ก่อนชาย ถ้าเผื่อเราจะให้เกิดคดีผู้หญิงนะครับ คือใน
มาตรา ๓๐ นี้รัฐธรรมนูญทุกแห่งเขียนลักษณะชายหญิงหรือสิทธิเท่าเทียมกันนะครับ แต่ว่าพอไปถึงข้างใน
แล้วความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย คือในแห่งอื่น ๆ ก็เน้นผู้หญิงนะครับ โอ.เค. ก็เอาหญิง
ขึ้นก่อน แต่ในนี้ทำไมมาตรา ๓๐ ของเราไม่เปลี่ยนมาเป็นหญิงและชายเท่าเทียมกัน

ประธาน : เรื่องนี้มาตรา ๓๐ มันก็ลอกมาจากรัฐธรรมนูญเก่า ๆ เราก็ไม่อยากจะไปเปลี่ยน
ที่นี้ในมาตราหลัง ๆ มันเป็นข้อเรียกร้องของฝ่ายหญิง ฝ่ายหญิงเรียกร้องเพิ่ม รัฐธรรมนูญนี้หลายมาตรา
เกิดขึ้นจากการต่อรองกัน เอาอย่างนี้ได้ไหม เมื่อมาต่อรองกันนี้บางทีมันก็ได้คำอะไรซึ่งมันแปลก ๆ อยู่
ก็เรียนว่าอันนี้เป็นผลมาจากการต่อรอง เราเลยไปแก้เขาก็คงไม่ได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : สิ่งที่ต้องหญิงหรือชายนี่นะครับ ผมกราบเรียนพี่สุกรีว่า ในสิ่งที่
หญิงขึ้นก่อน มันเป็นเรื่องมาตราที่หยิบขึ้นมาอภิปราย แต่ว่าในเรื่องมาตรา ๓๐ มันไม่มีคนแปรญัตติ
เมื่อไม่มีคนแปรญัตติก็เลยไม่หยิบมาพูดว่า ควรจะแก้ให้เหมือน ๆ กันครับ อันนี้คือมันไม่มีการแปรญัตติ
ในมาตรานี้ครับ

ประธาน : เดียวจะไปพูดกันเลยต่อไปว่า ต่อไปนี้ผู้ชายจะต้องมาเรียกร้องสิทธิเท่าเทียม
กับหญิงแล้ว เพราะผู้หญิงจะมากขึ้น ๆ เรื่อย ๆ ผู้ชายโอกาสก็จะน้อย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เขาเลยบอกว่า ผู้หญิงเขาบอก เขาเอาบุญคุณผู้ชายนะ
ที่เขียนไว้เขาบอก อนาคตผู้หญิงจะได้สิทธิมากกว่า นี้เขียนเพื่อประโยชน์ผู้ชายว่าใกล้เคียงกันนะ

วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : การเลือกตั้งผู้แทนแบบแบ่งเขตให้ลงบัตรได้คนละหนึ่งเสียง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มี ๑ เสียง เขามีเขียนไว้ที่

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ๑ เสียงมีแล้ว ตรงไหนครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๙๕ พรรคแรก

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๙๕ การเลือกตั้งแบบสัดส่วน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แบบแบ่งเขตใช้ใหม่ คือผมเข้าใจว่าเมื่อกำหนดว่า ๑ เขต

มันเป็นพวงแล้วที่กำลังจะบอกว่ามันก็ต้อง ๓ เสียงตามจำนวน สส.

ประธาน : มาตรา ๙๔ ครับ การเลือกตั้งแบบแบ่งเขตให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกเสียง

ลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้เท่าจำนวน สส. ที่มีในเขตนั้น ฉะนั้นมี ๓ คนก็ลงได้ ๓ คน

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : มีประเด็นปัญหาอีกอันหนึ่งนะครับ อันนี้ท่านสุพจน์ทราบดี

คือการรวมคะแนน อันนั้นเกิดขึ้นจากการเลือกตั้ง สว. คือการเลือกตั้ง สว. ตามกฎหมายเดิมเขียนเอาไว้ว่า จากหน่วยให้ส่งมารวมที่จังหวัดเลย

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : สว. นับที่หน่วยครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : นับที่หน่วยแล้วส่งมารวมที่จังหวัดเลย แต่ทาง กทม. นี้ได้

เปลี่ยนแปลงเป็นรวมที่เขต คือเปลี่ยนเอาเอง ตอนนี้อยู่จังหวัดต่าง ๆ ไม่กล้าทำ ยังปฏิบัติเช่นเดิม คือส่งมารวมที่เขตจังหวัด แต่ กทม. นี้แก่มารวมที่เขต

ประธาน : ที่นี้ในขอบข่ายการทำงานของคณะตรวจร่างเราคงจะไปแก้ตรงนั้นไม่ได้

แต่ท่านวิชาจะไปอภิปรายในสภาพรุ่งนี้ได้ประเด็นนี้ ของเรามันมีข้อจำกัดอยู่ว่าเราจะไปแก้หลักการอะไร เขาไม่ได้ ท่านจดไว้แล้วก็ไว้อภิปรายพรุ่งนี้

นายทรง บัณฑิตนันท์ : ขออนุญาต การรวมคะแนน นับคะแนนนี้รู้สึกจะเป็นตามที่

ท่านสุพจน์พูดอยู่แล้วนะครับ คือจากหน่วยเลือกตั้งก็มาที่เขต เขตรวม เดิมไม่นับที่หน่วยมานับที่เขตรวม

ใช้ใหม่ครับ แต่กฎหมายใหม่นับที่เขตและส่งตัวเลขมาและก็มารวมที่เขต เขตก็มาส่งจังหวัด ผมเข้าใจ

ตามนั้น ผมขออนุญาต เขตเลือกตั้งมันเป็นเขตเลือกตั้งไม่ใช่เขตจังหวัด เพราะว่าจังหวัดเดียวอาจจะมี

๒ เขตเลือกตั้งแบบนั้นนะครับ มันก็เหมือนแบบเดิมนะครับ อันนี้ผมขออนุญาตอาจจะพูดเลยประเด็น

นิดหนึ่ง ก็มีผู้แสดงความคิดเห็นกันเยอะว่าการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งกับมารวมที่เขตอันไหนจะดีกว่า

กัน ซึ่งเดิมใช้หน่วยเลือกตั้งและเป็นแนวความคิดของท่านสมัคร ถ้าจำไม่ผิด เดิมผมเห็นด้วยตามหลักการ

เพื่อที่จะไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งหวั่นคะแนนทราบผลคะแนนรู้ที่นั่น แต่เมื่อผมมาเป็นอนุ กต. ผมเลยรู้ว่า

มันมีข้อบกพร่องเยอะแยะ ไม่เอาข้อบกพร่องในการโง่งของเจ้าหน้าที่นะครับ ข้อบกพร่องจากการนำส่ง

ข้อบกพร่องในการเปลี่ยนถู ที่ท่านประธานพูด ซึ่งมันก็มีเป็นจริงเยอะ ประเด็นที่ ๑

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ประเด็นที่ ๒ การมารวมนับที่เขตมันมีที่จำกัด บางแห่งจะมานับที่ อบต. ที่ใช้เป็นที่ทำกร เพราะปลัด อบต. เป็นประธานหน่วยเลือกตั้งนั้น เขาไปนับกันในห้องไม่มีใครเห็นเลย และพอนับเสร็จก็ ออกมาเซ็นกันเรียบร้อยแล้วกรรมการเอาถุงออกมา ไม่รู้ถุงที่นับในหีบนั้นหรือเปลำ ก็มีปัญหาเยอะ เหมือนกันก็เลยเห็นด้วยกับแนวความคิดใหม่ะครับ

ประธาน : นอกจากนี่ยังเสียเวลาในการมาตรวจสอบอีกว่าถุงนี้มันครบ ๕๐๐ บัตรหรือไม่ ต้องมานับอีกทีหนึ่งะครับ ใช่ไหมครับ ผมเห็นว่าเสียเวลา

นายทรง บัณชิตนันท์ : การนับคะแนน รวมคะแนนทางภาครัฐก็ได้รับความร่วมมือจาก ภาคธนาคารเจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์มาช่วยเยอะเลยเร็วมาก

ประธาน : กลับมาของเรา หน้า ๓๗ ส่วนที่ ๒ สภาผู้แทนราษฎร มีท่านผู้ใดจะตั้ง ข้อสังเกตจะอะไรต่ออะไร อย่างไรไหมครับ

นายวิชา หงส์ประภัศร : (๑) ควรจะระบุใหม่ว่าผู้แทนแบบสัดส่วนได้ ๑๐ คน เพราะเดี๋ยวลำเขาคัดแต่ (๑) เข้าไปพูดแล้วมันจะขาดข้อความว่า ผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน

นายทรง บัณชิตนันท์ : ข้างบนนะครับ ตรงมาตรา ๙๖ การกำหนดเขตเลือกตั้ง สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนแบบสัดส่วน ให้ดำเนินการดังนี้ มันมีสัดส่วนอยู่ข้างบนแล้ว

ประธาน : ถ้าอ่านกฎหมายก็ต้องอ่านทั้งหมดทั้งมาตรา อันนี้กลุ่มจังหวัดเท่าที่เขาลอง คิด ๆ กันครำว ๆ จะตกกลุ่มละประมาณ ๗,๕๐๐,๐๐๐ ขึ้นไป จำนวนพลเมืองในแต่ละกลุ่ม ๆ อันนี้ เขาคิดกันครำว ๆ ๘ เขต ๘ กลุ่มจังหวัด อยู่ในมาตรา ๙๗ (๒) รายชื่อบุคคลตาม (๑) ก็คือการจัดทำ บัญชีรายชื่อต้องไม่ซ้ำกับรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งแบบแบ่งเขตและแบบสัดส่วนไม่ว่าของ พรรคการเมืองใด และต้องคำนึงถึงโอกาสสัดส่วน หมายความว่าซ้ำกันในพรรคเดียวกันก็ได้แล้วไปซ้ำกับ พรรคอื่นก็ได้ ชื่อซ้ำ ผมคิดว่าอันนี้คงไม่ต้องเขียนไว้ คือซ้ำมันก็ไม่มีผล

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ที่นี้ผลของการซ้ำ เป็นอย่างไรพีธีชราจะต้องมีกำหนดวิธีการ
ในกฎหมายเลือกตั้งครับ หลักรัฐธรรมนูญคือไม่ให้ซ้ำ เราจึงต้องไปออกอยู่ในกฎหมายเลือกตั้ง

ประธาน : ถ้าซ้ำจะลงโทษอะไร อย่างไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : หรืออาจจะว่าไปปรับอย่างไร ที่ว่าในกรณีซ้ำก็ให้ถือว่า
ให้ถือแบบแบ่งเขตเป็นหลัก และอันที่ซ้ำก็ถือว่าใช้ไม่ได้ ไม่มีผลว่ามีชื่ออยู่ อยู่ในกฎหมายเลือกตั้ง

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๙๘ วรรคสอง ที่เขียนไว้ว่า บรรทัดที่ ๒ ทั้งนี้ คณะกรรมการ
การเลือกตั้งอาจกำหนดให้มีการรวมผลการนับคะแนนเบื้องต้นที่จังหวัดก่อนก็ได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อันนี้มันเป็นเรื่อง ให้นำคะแนนแบบสัดส่วนครับ ให้นำที่
จังหวัดแล้วก็ส่งไปที่รวมของกลุ่ม

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : คือหมายความว่า รวมคะแนน แบ่งเขตแล้วก็รวมคะแนน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ใช่ ระเบียบของคณะกรรมการเลือกตั้ง

ประธาน : แต่หลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติในกฎหมายลูก ในกฎหมายเลือกตั้ง

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ท่านครับ มาตรา ๙๘ ที่ท่านประธานบอกว่า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่บัญญัติไว้ในครับ แต่มาตรา ๙๙ (๓) วรรคสอง บรรทัดที่ ๓ ที่ ๔ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไข อันนี้มี และเงื่อนไข ครับ

ประธาน : ของมาตรา ๙๙ ที่เพิ่มเงื่อนไขไป ผมเข้าใจว่ามันเป็นเรื่องเกี่ยวกับการ
ลงคะแนน เกี่ยวกับการไปออกเสียง ส่วนมาตรา ๙๘ นั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับสัดส่วนที่จะนั้น คือในการที่ไป
ออกเสียง ผมดูแล้วผมกำลังนั่งดูอยู่ว่า อย่างกรณีที่มีคนที่อยู่นอกอาณาจักกรมมันอาจจะต้องเพิ่มเงื่อนไข
อะไรบางสิ่งบางอย่างลงไปว่า การที่คุณจะมาใช้สิทธิจะต้องมีเงื่อนไขอะไรบางอย่าง

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ถ้าจะตัดคงไม่ต้องระบุนะครับ

ประธาน : มาตรา ๙๘ คงไม่ต้องบอกว่ามีเงื่อนไขอะไรแล้ว เป็นวิธีการคำนวณสัดส่วน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แล้วมันเป็นการนับคะแนน มันไม่มีเงื่อนไข แต่ว่าวิธีการ
ลงคะแนนอาจจะมีเงื่อนไขได้

ประธาน : แต่ที่แล้ว ๆ มา เราก็พูดกับพวกอยู่นอกอาณาจักกรมนี้ การจัดทำให้มีการเลือกตั้ง
มันสิ้นเปลือง อาจจะต้องไปกำหนดเงื่อนไขว่า

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : วิธีการใช้สิทธิในการลงคะแนน

ประธาน : เงื่อนไขอาจจะว่าไปลงก่อนกี่วันอะไรอย่างไร มันจะมีอย่างนั้น หรือว่าต้องใช้
หลักอะไรบ้าง

อนุ. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หน้า ๘/๒

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : เรียนถามมาตรา ๙๕ วรรคสองนะครับ ที่พูดถึงมาตรา ๙๙ วรรคสอง ที่พูดถึงกรณีมีถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักร ซึ่งมารวมอยู่ในเรื่องนี้ด้วย อันนี้บุคคลที่มีถิ่นอยู่นอกราชอาณาจักรนั้น เขาจะต้องมีทะเบียนบ้านอยู่ในประเทศไทยแน่ เพราะเขาเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพราะเขาเป็นผู้มีสัญชาติไทย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อาจจะมีถิ่นที่อยู่

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ที่นี้คำว่า ถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักร นั้นเป็นข้อยกเว้นในการใช้สิทธิลงคะแนน ไม่น่าที่จะมาอยู่ในการใช้สิทธิเลือกตั้ง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตท่านประธาน ก็คือว่า อันนี้เป็นการใช้สิทธิลงคะแนน เขาบอกว่า โดยหลักมันต้องลงคะแนนตามภูมิลำเนา ทะเบียนบ้าน ที่นี้ว่าเรื่องบทบัญญัติของมาตรา ๙๙ วรรคสอง เป็นเรื่องใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่นอกเขตเลือกตั้ง ไม่ว่าจะอยู่นอกเขต เพราะว่าจะอยู่นอกทะเบียนบ้าน หรือว่ามีชื่อในทะเบียนบ้าน แต่ว่าเป็นเวลาน้อยกว่า ๙๐ วัน นี่คือเงื่อนไขนะครับ คืออยู่นอกทะเบียนบ้านก็ดีหรือว่าในทะเบียนบ้านแต่น้อยกว่า ๙๐ วันก็ดี หรือมีถิ่นอยู่นอกราชอาณาจักรก็ดี พวกนี้มันเป็นการลงคะแนนไม่ปกติ เพราะปกติแล้วคือจะต้องลงคะแนนในที่ที่มีทะเบียนบ้านไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน พวก ๓ อย่าง ๔ อย่าง ตามวรรคนี้ มันเป็นการให้ลงคะแนนไม่ปกติ ก็ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบ มันเป็นอย่างนั้นครับพี่ คือถ้าพี่จะไปแยกอีกอันมันก็ต้องเสียเวลาไปบัญญัติอีกทีหนึ่ง

ประธาน : คือคน ๓ ประเภทนี้ครับ คือคนที่อยู่นอกเขตเลือกตั้งนะครับ คนที่มีชื่อในทะเบียนบ้าน แต่ว่ามีชื่อน้อยกว่า ๙๐ วัน รวมทั้งมีถิ่นอยู่นอกราชอาณาจักร เวลาจะไปใช้สิทธิแล้วมันก็ต้องมีเงื่อนไข เช่น คนที่อยู่นอกเขตเลือกตั้ง คุณจะไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เงื่อนไขก็อาจจะบอกว่า คุณจะต้องไปรายงานตัว ไปจดทะเบียนก่อนอย่างนี้ครับ เป็นเงื่อนไข ไม่เช่นนั้นคุณก็ไม่มีสิทธิ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : คนอยู่อีกประเภทหนึ่งที่ทางสำนักทะเบียนเอามาไว้ในทะเบียนบ้านกลาง ถือว่าไม่มีถิ่นที่อยู่

ประธาน : ที่แล้ว ๆ มา บางอำเภอต้องการได้ชื่อว่า อำเภอที่มีผู้ไปลงคะแนนมาก ก็เลยเอาชื่อคนซึ่งมันหายไปนาน ๆ เอาไปไว้ทะเบียนบ้านกลางเสีย เพื่อไม่ให้มันนับคำนวณว่าผู้มีสิทธิมีผู้มาใช้สิทธิเท่าไรอย่างไร ก็คือว่าใช้สิทธิอะไรไปตัดสิทธิเขา เนื่องจากว่าออกไปจากถิ่นที่อยู่เกินกว่า ๑๕ วันไม่แจ้งอย่างนั้นหรือเปล่า

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ไม่แจ้งแล้วก็มีเจ้าบ้าน ก็มาแจ้งย้าย เอาคนนี้เข้าทะเบียนบ้านกลางแล้ว กทม. จะจำหน่ายออก พวกทะเบียนบ้านกลางออกไปเลยครับ สรรหาตัวแล้วไม่ได้

ประธาน : ไม่พบตัว คือปกติแล้วเวลาก่อนจะเลือกตั้ง เขามักจะมีหนังสือไปถึงเจ้าบ้าน
ใช้ใหม่ครับ บอกว่า ในบ้านคุณมีผู้มีสิทธิอยู่เท่านี้ ๆ ถ้าหากว่ามันไม่ตรงก็ให้เจ้าบ้านไปแจ้ง ไม่ถึงกับกรณี
ตัดสิทธิหรือครับ แต่ไปอยู่ทะเบียนบ้านกลาง

นายทรง บัณฑิตนันท์ : ขออนุญาตครับ เขาเรียกทะเบียนราษฎรนี้ครับ คือคำว่า
ทะเบียนบ้านกลาง คือเจ้าบ้านเขาไปแจ้งว่าบ้านคนนี้อยู่ไปแล้ว ย้ายไปบ้านโน้นแล้ว ไม่ได้อยู่
แล้วทำไมยังมีอยู่ ขอให้มาตรวจสอบดูว่า ย้ายไปจริงไหม อย่างนี้ให้ไปทะเบียนบ้านกลาง คือไม่รู้จะไปไหน
อย่างไรครับ มันมีคนที่หลายประเภทอาจจะตายก็มีนะครับ แต่ไม่ไปแจ้งตายทำนองนี้นะครับ ก็มาอยู่ใน
ทะเบียนบ้านกลาง ที่นี้ทะเบียนบ้านกลางนี้เวลาบัญชีรายชื่อออกมานี้เขาไม่พิมพ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
เขาตัดสิทธิออกไปโดยอัตโนมัติลักษณะนั้น ที่นี้เวลาจำนวนประชากร เวลาสำรวจสิทธิของผู้จะสมัครได้
แต่ละเขต เขาก็ไม่เอาทะเบียนบ้านกลางมารวมเป็นยอด ลักษณะนั้นนะครับ กรณีนี้มันเป็นปัจจุบัน

ประธาน : ก็เห็นอยู่ว่าเขาทำอย่างนั้น แต่ว่าถ้าเมื่อเราไปมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านกลางนี้
เราถามว่ามีสิทธิอะไรมาตัดสิทธิผม

นายทรง บัณฑิตนันท์ : เจ้าบ้านหรือผู้ปกครองของบุคคลนั้นมาแจ้งนะครับว่า คนนี้
ไม่ได้อยู่ที่นี้แล้ว ได้ข่าวว่า ๑๐ ปีอยู่ที่โน่น ไม่รู้บ้านเลขที่ก็ต้องไปเข้าทะเบียนบ้านกลาง เพราะอย่างนั้น
จะทำให้สถิติการเลือกตั้งมันเสียไปเปล่า ๆ ประเด็นที่ ๑ แล้วก็จะตีปัญหาเรื่องทะเบียนราษฎร แต่ในขณะนี้
เครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมการปกครองก็เดินหน้าไปเยอะแล้ว จำนวนทะเบียนบ้านกลางลดไปเยอะแล้ว
ครับ เขาพยายามเช็คอันไหนตายก็เอาไป ยังไม่มีตัวตน หรือถ้าไปเข้าทะเบียนรออยู่ก็ให้ไปเข้าทะเบียน
ให้ถูกต้องนะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : แจ้งย้ายปลายทางได้

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : เรียนท่านประธานครับ ขออนุญาตเราต้องตรวจวันนี้ให้
เสร็จหมดเลยใช้ไหม เดี่ยวอย่างนี้บังเอิญตอนบ่ายผมมีประชุมเรื่องกรรมการ กกต. และตอนบ่าย
ไม่ร่วมประชุมด้วย ที่นี้ผมอยากให้อภิปรายข้ามไปก่อนครับ มีมาตรา ๒๔๙ วรรคท้ายนี้ครับ ที่นี้วันก่อน
เมื่อวานที่ผมพูดไว้แล้วว่า วรรคสุดท้ายที่ว่า ศาลมีคำพิพากษาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นกระทำ
ความผิด ที่ผมบอกว่า น่าจะเป็นว่า มิได้กระทำความผิด ผมว่าน่าจะเป็นอย่างที่ผมว่านะครับ ถึงอันนี้เขาไม่ได้แก้
อันใหม่ คือจริง ๆ แล้วเขาบอกว่า ในกรณีที่ทางคณะกรรมการ ปปช. ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด ปฏิบัติ
หน้าที่ไม่ได้เลย จนกว่าจะยกคำร้องในวรรคสามนะครับ -----

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

และมาพรรคสี่ก็ว่า ในกรณีที่กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ตามวรรคสาม และมีกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเหลืออยู่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทั้งหมด ให้ประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นการชั่วคราว โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งได้จนกว่ากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ตนดำรงตำแหน่งแทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่าผู้นั้นกระทำผิด ถ้าตามนี้บ๊ีบ กระทำผิดบ๊ีบ กรรมการป้องกันก็ยังคงขาดจำนวนอยู่และจะให้คนที่ทำแทนนี้หมดหน้าที่ไปเลยหรือ แต่ถ้าอย่างที่ผมว่าพอตัดสินว่าไม่ได้กระทำผิดบ๊ีบ กรรมการคนนั้นเขาปฏิบัติหน้าที่ได้ และคนที่ทำแทนก็พ้นหน้าที่ไปเลย อย่างที่ผมว่า ที่ในวันนั้นท่านอัครวิทย์บอก ไม่เป็นไรเขาสรรหาเร็ว ผมว่าคนละเรื่อง น่าจะตัดสินไม่ได้กระทำผิดเหมือนกับกรณีที่ว่าศาลมีการยกคำร้อง คือยกคำร้องบ๊ีบ กรรมการป้องกันและปราบปรามก็ปฏิบัติหน้าที่ได้นั้นแค่ยกคำร้อง ที่นี้ถ้ายกฟ้องเลยมันก็มีหน้าที่มีอำนาจปฏิบัติหน้าที่ได้ คนที่ทำแทนก็จะหมด แต่พอศาลตัดสินว่าคุณได้กระทำผิดบ๊ีบ คนที่ทำแทนทำไม่ได้เลย มันก็ขาดองค์ประชุมอีก ผมก็อยากจะให้ท่านประธานลองยกปัญหานี้ถาม

ประธาน : ผมก็เห็นด้วยแต่ว่ามันจะต้องเป็นกรณีที่ศาลพิพากษาว่าไม่ได้กระทำความผิดว่า ปปช. นี้ไม่ผิด เพราะฉะนั้นคนที่มาทำแทนก็

นายมนตรี สุรินทรกุล : หมดไปในตัวครับ

ประธาน : ก็ไม่ต้องทำ ถ้าศาลบอกว่ากระทำความผิดแล้วก็ไม่มีคนแทน

นายมนตรี สุรินทรกุล : ไม่มีคนแทน เขาต้องไปสรรหา แต่ไม่เป็นไรสรรหาเร็ว

ผมว่ามันคนละเรื่อง คือระหว่างสรรหาก็ต้องปฏิบัติหน้าที่อยู่ดี มันก็ทำอะไรไม่ได้

ประธาน : ท่านวัชรากำลังอ่านอยู่ตรงนี้หรือเปล่าครับ ลองช่วยคิดหน่อย

นายวัชร หงส์ประภัศร : ผมว่าท่าน Raise ปัญหานี้ขึ้นมาผมเห็นด้วย เห็นด้วยว่า มันน่าจะไม่มีควมผิด ถ้าจะเป็นกรณีที่สิ้นสุดนี้ะครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายไกรสิทธิ์ รัชมัญญู : ผมมองว่ามาตรฐานคือต้องการให้คนที่มาแทนรักษาการแทนเฉพาะระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา คือระหว่างการพิจารณาคดี คือให้มีคนรักษาการแทน แต่ถ้าเกิดว่าเมื่อคดีสิ้นสุดแล้วไม่ว่าศาลจะพิพากษาว่าผิดหรือไม่ผิด เมื่อคดีสิ้นสุดแล้วก็คือให้คนที่รักษาการแทนนี้คือหมดอำนาจไป แต่ว่ามันจะเกิดช่องว่าง สมมุติว่าถ้าเกิดศาลพิพากษาว่ามีความผิดเขาจะไม่มีคน

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

รักษาการแทนแล้ว ปปช. ก็จะไม่ มี ก็จะเป็นช่องว่างที่จะไม่มีคนมาทำงานตรงนี้ แต่ว่าตอนนั้นคือเราก็เสนอไว้ว่ามันจะเกิดช่องว่างตรงนี้ เรามีเจตนารมณ์ให้เกิดช่องว่างตรงนี้ใช่ไหมครับ ที่เราเสนอไปครั้งก่อนที่ประชุมคณะใหญ่เสนอว่ามันจะมีช่องว่างเกิดขึ้นมาเมื่อคดีเสร็จการพิจารณาครับ

ประธาน : นั่นสิครับ ผมก็วิตกว่ามันจะเกิดสูญญากาศ เพราะว่าผมจำได้ว่าวรรคนี้ผมเป็นคนเสนอเองในกรรมการยกวาง ผมเป็นคนบอกว่าคุณอย่างที่เราเห็นในคราวที่แล้ว ปปช. ทั้งหมดถูกยกแก๊งออกไปเลย มันก็เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ คดีขาดอายุ นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งไม่มีคนทำงาน ไม่มี ปปช. ที่จะมาวินิจฉัยสั่งการในช่วงนั้นช่วงที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาจนกระทั่งศาลให้ออกไปทั้งหมดเลย คุณเสริมเกียรติลองดู มาตรา ๒๔๙ คุณมรินทร์เขาจะไม่วางตอนบ่าย

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ผมขอให้ความเห็นนะครับ คือเมื่อพิจารณาแล้วในกรณีที่จะคืนตำแหน่งมา คือหมายความว่าหมดหน้าที่ที่จะเป็นชั่วคราว โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งได้จนกว่ากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ตนดำรงตำแหน่งแทนปฏิบัติหน้าที่ได้ อันนี้กรณีหนึ่งหรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งการเมืองว่าผู้นั้นกระทำผิดก็เป็นอันว่า ผู้นั้นไม่มีความผิด เพราะมันจะเข้ากรณีแรก คือพอไม่มีความผิดแล้วเขาก็คืนกลับมาดำรงตำแหน่งแทน ดำรงตำแหน่งที่ตนเคยดำรงตำแหน่งอยู่ได้ เขาไม่มีเหตุผลที่จะต้องเขียนข้อความนี้ขึ้นมาใช่ไหมครับ คือถ้าไม่มีความผิดเขาก็สามารถจะปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเขียนข้อความตอนท้ายนี้ขึ้นมา เพราะฉะนั้นข้อความตอนท้ายเขียนขึ้นมาอันคงจะมีข้อความที่เป็นกรณีที่มีความหมายที่ไม่ใช่ข้อความ

ประธาน : เขียนขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาไม่ให้เกิดสูญญากาศในช่วงนั้น

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ที่ไม่ใช่เขียนข้อความตามที่มีความหมายในตอนต้น เพราะเขียนซ้ำ มันไม่น่าที่จะซ้ำ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านคงจะพูดถึงวรรคสุดท้ายใช่ไหมครับ วรรคสุดท้ายคือจนกว่าศาลฎีกาจะมีคำพิพากษาว่าผู้นั้นกระทำผิด ก็หมายถึงว่าถ้าผู้นั้นกระทำผิดมันก็ต้องมีการคัดสรร ปปช. ให้มา มีตำแหน่งถูกต้อง อย่างนี้วันนั้นเกี่ยวกันแล้ว คือขณะที่ยังอยู่ระหว่างการวินิจฉัยของศาล ประธานสามารถจะตั้งคนมาดำรงตำแหน่งแทนได้ แต่ว่าถ้าเกิดว่าศาลฎีกาได้ตัดสินว่าผู้นั้นกระทำผิดไม่ให้ทำแล้ว ก็ให้ไปคัดสรรคนไปเป็น ปปช. ให้ถูกต้องเป็นเรื่องเป็นราว ความหมายเป็นอย่างนั้นครับ

นายมรินทร์ สุรดิษฐ์ : อย่างที่ผมว่า คัดสรรหรือสรรหาใช่ไหม ผมว่านี่จะไม่ มีช่องว่างเลย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ในที่ประชุมบอกมีช่องว่างครับ

นายมรินทร์ สุรดิษฐ์ : ถ้าตัดสินไม่ผิดปั๊บ กรรมการคนนั้นก็ปฏิบัติหน้าที่เหมือนเดิม

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ใช่ ถ้าไม่ผิดไม่มีช่องว่างกลับมาทำแทน และคนที่ได้รับแต่งตั้งก็หมดหน้าทีไป แต่ว่าถ้าเกิดว่าผิดจะมีช่องว่างนิดหนึ่ง มีช่องว่างนิดนี้ถ้าคนที่เหลืออยู่สามารถทำหน้าที่พอนะครับ แต่คนที่ได้รับแต่งตั้งหมดสิทธิไปแล้ว และถ้าเกิดคนที่เหลืออยู่ไม่พอที่จะเป็นองค์ประชุมก็ต้องมี Gap ว่างนิดหนึ่งในระหว่างการสรรหา มี Gap มีช่องว่างที่ทำหน้าที่ไม่ได้อยู่น้อยหนึ่ง มีครับ พี่เข้าใจถูกแล้ว แต่ว่าที่ประชุมเขาเห็นแล้วและเขาให้เป็นไปตามนี้

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : จริง ๆ ไม่ต้องมาสรรหาจะดีกว่าผมว่า คือทำไม่ได้เลย คือทำไม่ได้จะมา พอตัดสินไม่ผิดบ๊อบ แต่ถ้าผิดบ๊อบ คนที่แทนทำไม่ได้เลย จะต้องสรรหากรรมการป้องกันคนใหม่ได้เสียก่อน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เราจะให้คนนี้น่าจะทำหน้าที่ไปจนกว่าจะได้คนใหม่ใช่ไหม
จะได้ไม่มี Gap มีช่องว่างใช่ไหมครับ แต่ว่าเขาไม่ต้องการ คล้าย ๆ ว่าเขาต้องการที่จะต้องการให้มีการสรรหาให้ชอบ ก็เดียวกันเหตุผลของพี่ผมเห็นด้วย แต่ที่ประชุมเขาไม่ต้องการอย่างนั้นครับ เป็นเรื่องที่เขาวินิจฉัยแล้วครับพี่ ขอขอบคุณครับ

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : แล้วที่นี้มีมาตรา ๒๙๑ อีก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๒๙๑ พรรคทำอย่างไรครับพี่

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : พรรคสี่ต่อนสุดท้ายเลยที่ว่า ให้ถือเสียงข้างมากเป็นประมาณ คำว่า เป็นประมาณ เราเคยตัดออกใช่ไหม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือก็มีการพูดกันเลยนะครับว่าทำไมต้องเป็นประมาณในเมื่อมีตัวเลขชัดเจนหรือว่ามีเสียงข้างมากชัดเจน เขาบอกว่า มันเป็นเรื่องถ้อยคำที่สละสลวยที่มีมาอยู่ย่นแล้ว ผมบอกว่าคำว่า ประมาณ ความจริงหมายถึงว่ามันต้องตัวเลขไม่แน่นอน ประมาณ พ.ศ. นั้นประมาณก็ปี แต่เขาได้วินิจฉัยแล้วว่า เป็นประมาณต้องคงไว้ เพราะถือว่าเป็นถ้อยคำซึ่งเหมือนกับว่าเป็นคำสร้อยที่มีมานานและมันดี อันนี้ก็เหมือนกันนะครับว่า เป็นประมาณ ควรจะมีหรือไม่มี เถียงมาแล้ว

นายวัชรา หงส์ประภัศร : ในกฎหมายหุ้นส่วนบริษัทให้เสนอว่าควรเอาออก คงไว้ ให้เสนอว่าควรเอาออก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ประชุมไปแล้วว่าเขาไม่เอาออก

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : มาตรา ๒๙๓ พรรคสอง คำที่ว่า ในระหว่างเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าบทบัญญัติ คือคำว่า ถ้า ถ้าเป็นกฎหมายส่วนมากใช้คำว่า หาก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เสนอไปครับ

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : พรรคสาม ผมอ่านแล้วไม่เข้าใจว่า ในวาระเริ่มแรก

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หากปรากฏว่าเมื่อต้องมีการประชุม ถ้าเขาตัดอย่างที่ผมนี้ครับ เป็นว่า ในวาระเริ่มแรก เมื่อมีการประชุม รัฐสภาเป็นครั้งแรก หากปรากฏว่าและเมื่อต้อง ต้อง ทำไม อ่านและมันตะกุกตะกักอย่างไรชอบกล ตัดคำว่า หากปรากฏว่า

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : พี่มรินทร์ต้องการให้ตัดคำว่า หากปรากฏว่า และคำว่า ต้อง ออก สรุปแล้วความจะเป็นว่า ในวาระเริ่มแรก เมื่อมีการประชุมรัฐสภาเป็นครั้งแรก พี่ก็เสนอไปแล้วกัน หากปรากฏว่า เอาออก และ ต้อง เอาออก เมื่อเอาออกแล้วความจะเป็นอย่างนี้ ในวาระเริ่มแรก เมื่อมีการประชุมรัฐสภาเป็นครั้งแรก

นายมรินทร์ สุรดิษฐ์ : มาตรา ๒๙๙ ทุกวรรค เริ่มแรกว่า ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ซึ่งดำรงตำแหน่ง ผมว่าตัดว่าในวรรคแรกว่า ให้ผู้ตรวจการแผ่นดิน คำว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง

ประธาน : อันนี้หมายถึงพวกเก่าครับ เดิมตำแหน่งนี้เขาเรียกผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา อันนี้ของใหม่จะเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินเฉย ๆ

นายมรินทร์ สุรดิษฐ์ : ไม่ใช่ คำว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง ตัดออกก็น่าจะได้ ทุกวรรคเลย วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือมีเหตุผล เพราะว่าถ้าหากว่าคำว่า ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง ใส่ไว้ ก็หมายถึงว่ามันต้องมีหลายตำแหน่ง แต่ว่าเรื่องที่พี่มรินทร์พูดมันมีตำแหน่งเดียว เมื่อมีตำแหน่งเดียว ก็ไม่ต้องมาเน้นตรงนี้ให้มันฟุ่มเฟือย เอาคำว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง ออกหมด ตั้งแต่วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม เอาออกให้หมดเลย วรรคห้าด้วย

นายมรินทร์ สุรดิษฐ์ : แล้ววรรคสุดท้าย วรรคสี่ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับ อยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ไปก่อน มันน่าจะใช้คำว่า ต่อไป คำว่า ก่อน เอาออก บรรทัดที่ ๒ ย่อหน้าที ๕ อันนี้เพื่อจะได้ไปสอดคล้องกับมาตรา ๓๐๐ บรรทัดที่ ๖ นับจากข้างบน เขาก็บอก ต่อไป เหมือนกัน ไม่ใช่ว่า ไปก่อน

ประธาน : คือพูดง่าย ๆ คำว่า ไปก่อน ทิ้งไป เอา ต่อไป มาใส่แทน จะได้เหมือนกับ มาตรา ๓๐๐

นายมรินทร์ สุรดิษฐ์ : ผมมีแค่นี้ครับ

ประธาน : พักทานข้าวก่อนนะครับ

พักประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ตามหลักน่าจะใช้คำว่า ต่อกรณี แก่แล้วนะครับ ได้แก่
หรือยัง มาตรา ๔๐ (๔)

ประธาน : ต่อกไปเลยนะครับ เมื่อกี้เราถึงหน้า ๓๒ กับ ๓๓ แล้วนะครับ พอดี
คุณหมินทร์เขามาขอแทรก หน้า ๓๒ หน้า ๓๓ มีอะไรใหม่ครับ คำว่า เป็นมิตร ที่คุณสุกรีตั้งข้อสังเกตมานั้น
ก็แปลดี เพราะว่าถ้าไม่เป็นมิตร มันก็เป็นปฏิปักษ์ อันนี้ใช้คำว่า เป็นมิตร เป็นคำใหม่ละ หน้า ๔๑ ลองดู
หน้า ๔๒ มีอะไรใหม่

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : (๓) ข้อความที่ว่า ต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใด
พรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียว มันมีอยู่ ๒ ตอน ตอนต้นกับตอนท้ายนี่นะครับ

ประธาน : ตอนต้นนี่เป็นกรณีที่เลือกตั้งตามปกตินะครับ จะต้องเป็นสมาชิก
ไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน แต่ถ้ามีการยุบสภาเมื่อไรแล้ว ก็เปิดโอกาสให้วิ่งหาพรรคใหม่ได้ เอาแค่ ๓๐ วัน

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ลดเวลาลงมา

ประธาน : ก็หมายความว่าอย่างนี้ครับ หมายความว่า เคยอยู่ในจังหวัดนี้มาก่อน มีชื่อใน
ทะเบียนบ้านนี้แล้วก็หยุดพักไป เป็นเรื่องอดีต โอ.เค. นะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : จะพยายามให้เขียนสวย ๆ นะ เรื่องอยู่ทะเบียนบ้านต้องอยู่
ข้อเดียวกัน ที่ว่า เคย มี หรือเคยมีชื่อใช้ใหม่ เพราะเป็นเรื่องทะเบียนบ้านใช้ใหม่ อันนี้จะสวยกว่านะ มีหรือ
เคยมีชื่อแล้วนะ มันเลยมาแล้วนี่ ไม่เหมือนกัน แต่ว่ามันน่าจะอยู่ข้อเดียวกัน มีชื่อไม่จำเป็นต้อง
รับราชการ

นายทรง บันชิตนนท์ : ผมขออนุญาตครับท่านประธาน ผมคิดว่าน่าจะถูกต้องแล้วครับ
คือ ข้อ ง หมายถึง เคยรับราชการ บุคคลที่เป็นข้าราชการ แล้วก็มีที่ทะเบียน ซึ่งก็หมายถึงข้าราชการ
หมายถึงคนเดียวกัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อะไรก็ได้ คำว่า นี่ ก็ยังรับราชการอยู่ ใครก็ได้ครับ
สรุปแล้วนะครับ อย่างพี่วัชรว่า เรื่องมีชื่อในทะเบียนบ้าน มี หรือ เคยมีชื่อ แต่ว่ามันย้ายไม่ได้

ประธาน : อันนี้เอาไปอภิปรายข้างในได้ แต่ว่าโดยหน้าที่ของชุดนี้มันทำอะไรไม่ได้
โน้ตให้คุณวิชาไว้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก กับ ง เรื่องมีชื่อและโดยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ควรอยู่
ด้วยกัน โดยนำ ข้อ ง มารวมกับ ข้อ ก โอ.เค. ครับ เห็นชอบครับ ตอนนะครับ หน้า ๔๓ ครับ ๔๓ ยังไม่หมด
นะครับ ไม่ให้สมัคร มาตรา ๑๐๒ ห้ามไม่ให้สมัคร เขาบอกว่า บุคคลเพื่ออันนี้เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้
ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็น สส. แล้วในข้อ (๔) ต้องคำพิพากษานี้ โอ.เค. จบ แต่ถูกคุมขังโดยหมายศาลนี้

ห้ามนะครับ เขาห้ามไม่ให้สมัคร ทำไมหรือ ก็มีมาตรา ๑๐๒ (๓) เขาบอกว่า บุคคลต้องห้ามมิให้สมัคร
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๐๐ แล้วก็มีมา ๑ ๒ ๔ มาตรา ๑๐๐ ก็คือ ๑. เป็นภิกษุ
สามเณร ๒. ถูกเพิกถอนสิทธิ ๓. วิกลจริต แต่ว่าที่ต่อไปดู (๔) (๔) มันต้องห้ามด้วย (๔) ถูกคุมขังโดย
หมายของศาล (๓) ไม่ห้าม แต่ (๔) ห้าม ถูกคุมขังด้วย ต้องมี และ ใช่ ไม่ห้ามครับพี่ เพราะว่าผมก็เห็นว่า
ไม่ควรห้าม เพราะอะไรรู้ไหม ถ้าอย่างนั้นพอใกล้สมัครรับเลือกตั้งแล้ว พี่ก็รู้ว่าหมายศาลมันง่ายนิดเดียว
มีพยานหลักฐานพอสมควรว่ากระทำความผิดใช่ไหม แล้วก็ถ้าโทษจำคุกเกิน ๓ ปี หรือไม่เกิน แต่มี
พฤติการณ์หลบหนีก็ไปขอมหาได้แล้ว ก็เลยแกล้งอัดเสียเลย อันนี้ถูกต้องครับ คือเขาให้เป็นวันเลือกตั้ง
ครับพี่ ถึงแม้ว่าจะมาประกาศหลังสักเดือนสองเดือนก็ถือว่า เป็น สส. ในวันเลือกตั้งแล้วก็มีสิทธิประโยชน์ได้
เงินเดือนในวันเลือกตั้งครับ ถ้าไม่มีก็หน้า ๔๔ ครับ ถ้าไม่มี ขอบไปหน้า ๔๕ ครับ พี่สุพจน์ครับ มาตรา ๑๐๘
ยุบสภาผู้แทนราษฎร ยาว ๆ สภาผู้แทนราษฎรมาเขียนบรรทัดเดียวพอไหวไหมครับ ยุบเอามาต่อกันหรือว่า
อย่างนี้ก็ดีแล้ว แต่นี่พอนะครับ วรรคสามของมาตรา ๑๐๘ การยุบสภาผู้แทนราษฎรจะกระทำได้เพียง
ครั้งเดียวในเหตุการณ์เดียวกัน ผมก็ไม่รู้ว่ามันเขียนแล้วจะได้ประโยชน์หรือเปล่า เพราะมันยุบไปแล้วมันก็
ต้องเลือกใหม่ พอเลือกใหม่มันก็เป็นคนละเหตุการณ์ มันก็ยุบได้อีกสิ ผมยังว่า มันยุบไปแล้ว มันจะยุบ
ครั้งที่ ๒ ได้อย่างไร สภามันหมายถึง ห้ามในสภานั้น พอมันเกิดสภาใหม่มันก็ยุบได้ใหม่ ผมก็เลยไม่รู้ว่
บบัญญัติวรรคสาม มันจะเกิดอะไรขึ้นมา พอมันยุบไปแล้ว สภานั้นก็ไม่มีแล้ว ไม่มีแล้วจะมายุบอีกครั้งได้
อย่างไร มันไม่มีทางจะเกิดเหตุการณ์ครั้งที่ ๒ ครับ หน้า ๔๔ ผมกำลังเห็นด้วยกับพี่วชิราว่า บัญญัติ
ตรงนี้ทำให้เกิดปัญหาว่า ถ้าเกิดว่า มันจำคุกจริงไม่รอใน ความผิดลหุโทษ จะทำให้ถึงกับพ้นจากการ
เป็น สส. เลยไหม ถ้าเขียนอย่างนี้แปลว่า พ้น ซึ่งผมเห็นด้วยว่า เว้นแต่ ควรจะบอกว่า ในความผิดเลย
คำว่า เป็นการรอลงโทษใน ควรตัดออก เพราะว่าถ้าเกิดว่าตัดออกแล้วนี้ จะจำคุกก็ดี จะมีรอ ไม่รอก็ดี
ใน ๓ ความผิดนี้ก็ได้รับการยกเว้น แต่ถ้าเขียนบัญญัติอย่างนี้ มันจะบัญญัติยกเว้นเฉพาะคดีที่มีการรอ
เท่านั้น อันนี้เราควรจะตัดออกนะครับ ขอขอบคุณมากครับ มาตรา ๑๐๖ (๑๑) บรรทัดที่ ๒ จากทางท้าย
ควรตัดข้อความว่า เป็นการรอลงโทษใน ออก เนื่องจากถ้ามีข้อความเช่นที่วานี้แล้ว ความหมายจะ
หมายถึงว่า จะยกเว้นเฉพาะคดีที่มีการรอลงโทษเท่านั้น ถ้าเป็นคดีที่ไม่มีการรอลงโทษ แม้ความผิด
เล็กน้อย เช่น ประมาท ลหุโทษ หรือหมิ่นประมาท ก็ยังจะพลาดจากการเป็น สส. เลย อันนี้ก็เสนอว่า
ควรตัดออกครับ ดูหน้า ๔๕ ของเดิมไม่มีหรือ ของเดิมผมรู้ว่าไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท เราเพิ่ม
หมิ่นประมาท เป็นการรอลงโทษนี่นะ มันเพิ่มแล้วมันแย่ อย่างนั้น สส. เกิดสมมุติว่า จำคุกจริงในเรื่อง
เล็กน้อย สมมุติว่าข้อหาประพัตินวุ่นวายเมาสุรา หรือว่าก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ แล้วก็
เรื่องศาลไปจำคุกแล้วไม่รอสัก ๒ วันพ้นไปเลย

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ผมเห็นว่า คำว่า แม้จะมีการลงโทษ นี่น่าจะเอาออกหรือ
มาต่อท้ายกัน ไม่ว่าจะมีการรอกการลงโทษหรือไม่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เสร็จแล้วก็คือเป็นความหมายเดียวกันใช่ไหมครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : แต่ว่ามาใส่ตรงนี้ มันทำให้คำว่า เว้นแต่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็เสนอไปด้วยว่าปรับถ้อยคำแล้ว ก็คือว่า ไม่ต้องตัดอะไร
ออกหรือ เขาเป็นเพียงว่า เว้นแต่ในความผิด ก็ตัดออกอยู่แล้วใช่ไหม

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ต้องมีคำพิพากษาถึงที่สุด

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ตัดออกอยู่แล้ว แต่ว่าเอา แม้การรอกโทษ นั้นมาได้

ข้างหลัง

นายไกรสิทธิ์ ธีรมัญญ : ขออนุญาตครับ ก็คือถ้าเกิดว่าดู มาตรา ๑๐๖ (๕) ครับ
แม้ว่าจะโดนจำคุกด้วยคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ต้องพ้นจากสมาชิกภาพครับ เพราะว่ามาตรา ๑๐๖ (๕) ครับ
เพราะว่าโยงไปมาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๒ (๔) คือโดนจำคุกตามคำพิพากษา แม้ว่าจะเป็นโทษ ผมก็ว่า
น่าจะเข้ามาตรา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๑๐๒ (๔) หรือเปล่า

นายไกรสิทธิ์ ธีรมัญญ : (๔) ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เขาตีความว่าต้องเป็นด้วยนะ

นายไกรสิทธิ์ ธีรมัญญ : ใช่ครับ ก็คือหมายความว่า เป็นคดีโทษก็ต้องพ้นจากสภาพ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็แสดงว่า สสร. ร่างขึ้นมาให้พ้นสภาพ รวมทั้งโทษด้วย

นายไกรสิทธิ์ ธีรมัญญ : เพราะว่าดูจากมาตรา ๑๐๒ (๔) ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อย่างนั้นจะถอนใหม่ตรงนี้ เพราะว่าถ้ามีแก้ ต้องไปแก้

มาตรา ๑๐๒ ด้วย

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : เราเสนอเขาไปดีกว่า

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เสนอเฉพาะมาตรานี้เท่านั้นใช่ไหม แล้วมาตรา ๑๐๒

เสนอใหม่

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : เสนอด้วย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อย่างนี้มันก็เป็นตามหลักการแล้วพี่ เขาไม่ยอมแล้ว
ไม่เอาแล้ว เพราะว่าเดี๋ยวถ้าเราเสนอไป โดนประธานบอกว่า หลักการไม่ต้องพูด

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ไม่เป็นไร ผมพูดเอง

อน. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หน้าชญา ๑๐/๔

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : พี่พูดเองแล้วนะครับ โอ.เค. ชอบคุณมาก ข้ามไปหน้า ๔๕
ได้แล้วครับ ไม่มีก็พลิกไปหน้า ๔๖ ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ตรงบรรทัดที่ ๓ ท่านครับ บอกว่า สมาชิกผู้แทนราษฎรที่สมาชิก
ในสังกัดของพรรคตน มิได้ น่าจะวรรคสักนิดหนึ่ง เพราะว่าถ้าไม่วรรคนี้มันจะอ่านว่า สมาชิกผู้แทนราษฎรที่
สมาชิกในสังกัดของพรรคตนมิได้ มันอ่านไปแล้วมันจะไม่เข้าใจ ถ้าวรรคสักนิด มิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มันจะได้อ่านง่ายขึ้น

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : แล้วจะเข้าใจ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อ่านง่ายขึ้น ทำให้เกิดเข้าใจง่ายขึ้น ข้อความที่ตัดออกว่า
มันมีอยู่ข้างหน้าแล้วใช้ไหม มันเป็นการขยายความข้างหน้าว่า มีจำนวนมากที่สุดใช้ไหม -----

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ีรับข้อเสนอครบ บรรทัด ๔ นะครับ ดัด ในบรรดา ไปจนถึง คำว่า รัฐมนตรี เลยนะครับ อ่านแล้วจะเป็นอย่างนี้ ภายหลังที่ ครม. เข้าบริหารแผ่นดินแล้ว พระมหากษัตริย์ จะทรงแต่งตั้ง สส. ผู้เป็นหัวหน้าพรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎรที่สมาชิกในสังกัดของพรรคตนมิได้ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีและมีจำนวนมากที่สุดแต่ไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนทั้งหมด คือตรงข้อความที่ พี่ชราให้ตัดออกมันไม่ต้องมาขยายความอีกแล้ว เพราะข้างหน้ามีบอกอยู่แล้วว่า สำหรับสมาชิกในสังกัด พรรคของตนมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นมีจำนวนมากที่สุดไม่ต้องมาเน้นอีก เพราะว่า พรรคการเมืองนั้นต้องไม่ได้เป็นรัฐมนตรีใช่ไหม พี่ชรา ไม่มีนะครับ ไม่มีก็พลิกไป ส่วนที่ ๓ วุฒิสภา มีไหมครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : ท่านครับ เมื่อแก้วรรคแรกแล้ว วรรคสองลองอ่านดูสิครับว่า ในกรณี ที่ไม่มีพรรคการเมืองใดในสภาผู้แทนราษฎรมีลักษณะที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง อันนี้บอกกำหนดไว้ตาม วรรคหนึ่ง ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เป็นหัวหน้าพรรคการเมืองซึ่งได้รับเสียงสนับสนุนข้างมาก คือไม่มีพรรคการเมืองตามวรรคหนึ่ง ผมว่าน่าจะเอาแค่ ได้รับเสียงสนับสนุนข้างมาก จากสมาชิก สภาผู้แทนในพรรคการเมืองที่สมาชิกในสังกัดของพรรคนั้นมีได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมขออนุญาตนิตินะครับ พี่สุพจน์ คือข้อความแบบนี้ คล้าย ๆ กับว่าเหมือนกับวรรคแรก แต่ขออนุญาตหักท้วงนิตินี้ว่าวรรคแรกกับวรรคสองความมันตัดขาด จากกันแล้ว อันนี้วรรคแรกที่เราตัดตรงนี้เพราะว่าข้างหน้ามันมีข้อความนี้อยู่แล้ว อันนี้พอมาขึ้นวรรคสอง มันเป็นคนละเรื่อง คนละเรื่องเราจะไปบอกว่าตามวรรคหนึ่ง ตามวรรคหนึ่งคือมันไม่มี แต่ว่าต่อไปมันเป็น เรื่องที่ว่าจะทำอย่างไร ทำอย่างไรก็คือให้สมาชิกคือ สส. ผู้เป็นหัวหน้าพรรคการเมือง มันก็ต้องมาล้ออีกว่า ต้องเป็นชนิดนี้ที่ที่ซึ่งได้รับเสียงสนับสนุนข้างมากจาก สส. ในพรรคการเมืองในสังกัดของพรรคนั้นมีได้ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี มันต้องมาซ้ำอีก เพราะว่าในวรรคสองข้อความนี้มันยังไม่มีปรากฏอยู่ ควรต้องมี ครับพี่ เชิญขึ้นส่วนที่ ๓ หน้า ๔๗ วุฒิสภา

นายสุพจน์ ไขบุญ : มาตรา ๑๑๑ วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนรวม หนึ่งร้อยห้าสิบคน แต่ว่าของ สส. เขียนว่าไม่มีคำว่า จำนวนรวม เขียนจำนวนเฉย ๆ มาตรา ๙๓ ครับ สส. ก็มีทั้งสัดส่วน แต่ไม่เขียนรวม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้พี่สุกรี ของ สส. ก็มี ๒ ประเภท คือประเภท เลือกลงแบบแบ่งเขตกับเลือกลงแบบสัดส่วน ถ้าจะใช้รวมมันก็ต้องรวมได้ เพราะฉะนั้น สว. อาจจะเป็น ๒ ประเภท คือ ๑. จากเลือกลงและมาจากสรรหา แต่ก็มี ๒ ชนิดเช่นกัน มันก็น่าจะรวมหรือไม่รวม ความหมายน่าจะไม่เปลี่ยนกัน เพียงแต่เอาให้มันเหมือนกันเท่านั้น

นายสุพจน์ ไขบุญ : คือจะมีก็ต้องมีทั้งคู่ ไม่มีก็ไม่มีทั้งคู่

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมคิดว่าน่าจะไม่มี เพราะข้างหน้าไม่มี ก็เสนอไปว่า
มาตรา ๑๑๑ ควรตัดคำว่า รวม ออก ให้เหมือนกับมาตรา ๙๓

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ตัด รวม ออกครับ เพราะมาตรา ๙๓ สส. ไม่มีคำว่า รวม
พรรคสองครั้ง ในกรณีที่มีการเพิ่มหรือลดจังหวัดในระหว่างวาระของสมาชิกวุฒิสภา วุฒิสภาใช้คำว่า
วาระใช้ใหม่ครับ สส. อายุ ถ้าวุฒิสภาใช้วาระ แต่พรรคสี่พรรคสุดท้ายครับ สมาชิกวุฒิสภาที่เข้ามา
อยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าอายุของวุฒิสภาที่เหลือ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือผมกำลังทำความเข้าใจว่าตรงเขาใช้วาระมันคือตัว สส.
สว. ตรงอายุนี้ใช้คือตัวสถาบัน ตัวองค์กร คือวุฒิสภา และใน สส. ก็เหมือนกัน เขาก็ใช้สภาผู้แทนราษฎร
ใช้อายุ แต่ว่าถ้า สส. นี้ใช้วาระ แต่ถ้าสภาผู้แทน

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ใช้อายุครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ใช่ แต่ถ้า สส. สมาชิกสภาผู้แทน

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ใช้อายุครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อยู่มาตราไหน ผมรู้แต่ข้างหน้าเห็นแต่สภาผู้แทนใช้อายุ
แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้อะไร พี่ต้องไปดูการพ้นจากการเป็นผู้แทน

นายไกรสิทธิ์ ธีรมัญญ : มาตรา ๙๓ พรรคห้าครั้ง ใช้คำว่า อายุของสภาผู้แทนราษฎร
ที่เหลืออยู่

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มีครับ มาตรา ๑๐๔ อายุของสภาผู้แทนราษฎรมีกำหนดคราวละ
สี่ปี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือที่พี่ว่า มาตรา ๙๓ ก็ดี มาตรา ๑๐๔ ก็ดี มันสภาผู้แทน
เราจะดูสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีใหม่คำว่า อายุ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ก็มาตรา ๑๐๔ ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๑๐๔ ว่าอย่างไร

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : อายุของสภาผู้แทนราษฎร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่ใช่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีใหม่ เพราะที่ผมว่าของ สว.
คำว่า อายุ มันอยู่ตรงของตัวสภา แต่ถ้าสมาชิกวุฒิสภาเขาใช้วาระ ที่นี้ว่าถ้าพี่จะพูดผลต่างมันต้องเอา
เหมือนกันว่าของวุฒิสภาถ้าเป็นตัวสถาบันคือตัวสภาเขาใช้อายุ ถ้าตัวสมาชิกเขาใช้วาระ ที่นี้ว่าถ้าเป็น
สส. สภาผู้แทนราษฎรเขาก็ใช้อายุเหมือนกัน แต่ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้อายุมีใหม่ ไม่มี คือมันก็
สอดคล้องกันอยู่แล้ว พี่ลองดูสิพี่สุพจน์ มันมีบอกว่ ในมาตรา ๑๑๑ พรรคสอง จะมีวาระในพรรคสองว่า

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

วาระของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกก็คือตัวบุคคลใช้วาระ แต่ตัวสถาบันวุฒิสภาตรงพรรคทำยบรรทัดสุดท้ายใช้อายุ แสดงว่ามันใช้แตกต่างกัน

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ตรงไหนใช้อายุ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ตรงมาตรา ๑๑๑ พรรคสี่ บรรทัดสุดท้ายใช้อายุ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : คือบอกว่าคนที่มาแทน แทนคน ไม่ใช่แทนองค์กรนะครับ

ในพรรคสอง ในกรณีที่มีการเพิ่มหรือลดจังหวัดในระหว่างวาระของสมาชิกวุฒิสภา อันนี้มันทุกกรณีครับ ทั้งกรณีที่ตายไปอะไรไป

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือสรุปแล้วเจตนาของ สสร. อายุเขาใช้กับตัวสภา ถ้าวาระเขาใช้กับสมาชิก เขาต้องการใช้อย่างนั้นครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : อายุใช้กับสภา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : วาระใช้กับตัวสมาชิก

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : แต่ว่า สว. นี้ไม่ใช่กลับกัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : สว. นี้ที่ไม่ดูหรือ มาตรา ๑๑๑ พรรคสอง ใช้วาระของสมาชิกคือตัวบุคคล แต่อายุใช้กับสภา

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : อันนี้ไม่นะครับ ตัวคนนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็นี้เท่าอายุของสภานะพี

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : เท่าอายุของวุฒิสภา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : วุฒิสภาคือไม่ใช่บุคคล วุฒิสภาคือสภา ถ้าอย่างนั้นทำไมไม่ใช่สมาชิกของวุฒิสภาละ ถ้าสมาชิกต้องมีคำว่า สมาชิก เหมือนอย่างพรรคสอง ถ้าบุคคลก็ต้องใช้เหมือนกับพรรคสอง ถ้าหมายถึงตัวบุคคลต้องใช้เหมือนพรรคสองว่าสมาชิกวุฒิสภา พี่อย่าลืมว่าส่วนที่ ๓ คำว่า วุฒิสภา มันก็คือตัวองค์กร ไม่ได้หมายถึงตัวบุคคล ขอบคุณครับ ถ้าไม่มีกรุณาพลิกไปหน้า ๔๘ ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๑๓ พรรคสอง ให้กรรมการตามพรรคหนึ่งเลือกกันเองให้กรรมการผู้หนึ่งเป็นประธานกรรมการ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : นี่ก็เรียกว่ากรรมการสรรหา คือพี่สุพจน์เขามี Comment ไว้แต่เขายังหาอยู่ว่าพรรคสองเขา

อนุ. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หน้า ๑๒/๑

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : อย่างนี้ครับ พอดูมาตรา ๑๑๓ วรรคสอง แล้วไปดูมาตรา ๒๔๒ วรรคสองครับ ประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธาน อันนี้กับบอกว่า ให้กรรมการตามวรรคหนึ่ง เลือกกันเองให้กรรมการผู้หนึ่ง มันเขียนไม่เหมือนกันครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือที่กำลังจะพูดว่า มันน่าจะเขียนเหมือนกันว่า ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินประชุมและเลือกผู้ตรวจการแผ่นดินคนหนึ่งใช่ไหม คล้าย ๆ กับแบบเมื่อที่มาตรา ๑๑๓ ที่นี้ว่า ทำไมใช้คำว่า เลือกกันเอง ทำไมไม่เหมือนกัน ถ้าอย่างนั้นพีก็ต้องมา Comment ในมาตรา ๒๔๒ ว่าให้มันสอดคล้องกับมาตรา ๑๑๓ เพราะว่ามาตรา ๑๑๓ มันค่อนข้างจะเป็นแบบที่ดี ตรงที่ว่า เลือกกรรมการผู้หนึ่ง ผู้ตรวจการแผ่นดินว่าเลือกกันเองให้คนหนึ่ง นี่เป็นคำพูดมากกว่า เอาไว้มาตรา ๒๔๒ ใช่ไหมพี

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : คือแล้วแต่ครับ มาตรา ๑๑๓ เ้านี้ออกดีกว่าครับ ให้กรรมการผู้หนึ่งเป็น นี่เอาออก คือประธานก็เป็นคนเดียวครับ ประธานเป็นหลายคนไม่ได้จะครับ เพราะฉะนั้นให้ กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกันเองเป็นประธานเลย ให้กรรมการผู้หนึ่ง เอาออกดีไหมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เลือกกันเอง แล้วเลือกใคร เลือกกรรมการกันเอง ไม่รู้เลือกใคร

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : เลือกกันเองครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : พวกกรรมการเลือกกันเอง ก็ได้รู้เรื่องแล้วครับ สรุปแล้วจะเสนอว่า ให้กรรมการผู้หนึ่ง ออกใช่ไหมครับ เพราะว่า ให้กรรมการตามวรรคหนึ่ง คือหลาย ๆ คนนี้เลือกกันเองเป็นประธานกรรมการได้ไหมครับ ไม่ต้องมี กันเอง ผู้หนึ่งนะ คงจะไม่มีประธานหลายคนแล้วนะ ก็ตัดข้อความว่า ให้กรรมการผู้หนึ่ง ออก

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ก็ต้องมาแก้มาตรา ๒๔๒

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๒๔๒ ก็ต้องตัดด้วย ขออนุญาตต่อเนื่องจะครับ มาตรา ๒๔๒ พี่วัชราลองดูสิ ตรวจวรรคสอง ให้ผู้ได้รับเลือกเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินประชุมและเลือกกันเอง ได้ไหม

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ให้คนหนึ่ง ตัดออก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ให้ตัดคำว่า ให้คนหนึ่ง ออกจะครับ ต่ไปยังอยู่หน้า ๔๘ นะครับ มีไหมครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : อันนี้มีปัญหา ๑๔๕ (๔)

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : จะข้ามเลยหรือครับ หรือมันเหมือนกันครับ ไม่ครับ ตอนนี้อยู่หน้า ๔๘ นะครับ หน้า ๔๙ มีไหมครับพี เรื่องอะไร มาตรา ๑๔๕ (๔) ขอบคุณครับ มีหรือเคยมี ใช่ไหมครับ เห็นด้วยครับ หน้า ๔๙ มีตรงไหนอีกไหมครับ ไม่มี พลิกไปหน้า ๕๐ ได้ครับ ขณะที่ไปเป็นนี้

ต้องไม่ใส่หมวด ๒ ไป เราใส่หมวดไปเดี่ยวได้

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มาตรา ๑๑๖ ใช้ใหม่ครับ
วรรคสอง หรือผู้ดำรงทางการเมืองมิได้ มันวรรค ข้อความติดใหม่ครับ ทั้งวรรคหนึ่ง วรรคสอง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือต้องวรรคครับพี่ เพราะว่าถ้าติดแล้วนี้เดี่ยวแล้ว มิได้
มันขยายอันสุดท้ายอันเดียวครับ แต่วรรคนี้มันจะหมายถึงขยายข้างหน้าไปเลย ถ้ามันติดนี้จะทำให้
เหมือนขยายเท่านั้นเอง

นายไกรสิทธิ์ ธีรมัญญ : ก่อนหน้านี้ที่ประชุมมีมติในมาตรา ๖๘ วรรคแรกว่า ให้คำว่า
มิได้ ติดกับคำว่า รัฐธรรมนูญนี้ ในมาตรา ๖๘ วรรคแรกครับ ที่ประชุมบอกว่าให้ติดกัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือมาตรา ๖๘ มันไม่มีให้เลือกหรือคำพวกนี้ได้ มันติดแล้วมัน
ชัดเจน แต่ว่าในตรงที่พี่สุพจน์ว่านี้ มันมีข้อความขยายหลายอย่าง ต้องดูที่บอกว่า ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่ง
สว. และสมาชิกภาพสิ้นสุดลงแล้ว ยังไม่เกินสองปีจะเป็นรัฐมนตรีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมิได้
มิได้ขยายทั้งรัฐมนตรี ทั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถ้าไปติดกัน มันจะทำให้งงว่ามิได้ อยู่เฉพาะ
ผู้ดำรงเท่านั้นเอง มันแตกต่างจากมาตราเมื่อก่อน มันไม่มีหรือ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๑๘ บรรทัดที่ ๔ ครับ จนวนจะสุดท้าย และวันเลือกตั้ง
ต้องกำหนด แต่มาตรา ๑๐๗ เขียนไว้ว่า วันเลือกตั้งนั้นต้องกำหนด ของ สส. ครับ มาตรา ๑๐๗ หน้า ๔๕
จะเติมใหม่ครับ หรือว่าจะตัดมาตรา ๑๐๗ นั้นออก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ทั้งนี้กับทั้งนั้นกับไม่มีนั้นใช้ใหม่ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๑๘ ไม่มีนั้น มาตรา ๑๐๗ มีนั้นครับ คือกรรมการเลือกตั้ง
เหมือนกัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อันไหนมันดีกว่ากัน

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๐๗ กับมาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๐๗ บรรทัดที่ ๔ ครับ
และวันเลือกตั้งนั้นต้องกำหนด

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมเสนอความเห็นนะครับว่า วันเลือกตั้งนั้นมันเน้นจากอันเดิม
ในมาตรา ๑๐๗ นะครับ มีวันเลือกตั้งอยู่ในบรรทัดที่ ๓ บรรทัดที่ ๔ มันจะต้องเน้นว่านั้น แล้วก็
มาตรา ๑๑๘ ก็มีว่า กำหนดวันเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นผมมีความเห็นว่า เติมคำว่า นั้น จะดีครับ เหมือน
มาตรา ๑๐๗ นะครับ มาตรา ๑๑๘ ให้เติมคำว่า นั้น ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : แก่ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แก้เพิ่มเป็น นั้น นะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : บรรทัดที่ ๔ จะจบครบ มาตรา ๑๑๘ บรรทัดที่ ๔ และวันเลือกตั้ง
เดิมคำว่า นั้น ต้องกำหนดเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือเมื่อก่อนกราบเรียนพี่ไปแล้วเมื่อกี้ว่า ตรงที่ใช้สมาชิกภาพ
นั้นหมายถึงว่า เป็นวาระ แต่ถ้าเกิดยุบนี้จะเป็นตัวสภา ตอนนี้อยู่สมาชิกภาพมันก็คล้าย ๆ กับวาระนั้นแหละ
ไม่ใช่มาตรา ๑๒๗ นี่สมาชิกวุฒิสภาเป็นตัวบุคคล มาตรา ๑๑๗ ตั้งแต่วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม ใช้
สมาชิกภาพ ถูกแล้วครับ ที่นี้ว่ามาตรา ๑๐๔ ที่พี่ว่ามันยุบเพราะว่ามันเป็นตัวสภา ไม่ใช่ตัวบุคคล ช่วยดู
หน่อยนะครับ คืออย่างนั้นนะครับ เมื่อกี้พี่สุพจน์เขาบอกแล้วว่า สภาเขาแน่น เขาก็ขีดไว้ใหม่ครับ
เพราะฉะนั้นแล้วมันก็แบบเมื่อกี้ที่เราพิจารณากัน แล้วผมเห็นด้วยด้วยกับพี่ทุกอย่าง สุดท้ายต้องมาจบคือ
ไม่เสนอ เนื่องจากว่าเขาเน้นเฉพาะรอกการลงโทษ คืออย่างนี้เท่าที่เขียนอย่างนั้น พี่เอารอกการลงโทษมาไว้
ท้าย แล้วรอกการลงโทษตรงบรรทัดที่ ๒ ยังคงอยู่ใหม่ เอาออกไม่ได้ครับ เพราะว่าเขาเจตนาให้มีนะครับ
ใหม่ครับ คือ จำคุก แม้จะลหุโทษ ก็ถือว่าหมดสภาพการเป็น สว. สส. ครับ เมื่อกี้เราคุยกันแล้วว่า ที่น้อง
พูดว่า เจตนากรณีการเป็น สส. สว. ห้ามจำคุกแม้จะลหุโทษก็ห้ามจำคุกจริง ๑ วัน ๒ วัน พอไปกระทำ
ความผิดตีหัวหมาก็ไม่ได้เป็นแล้ว เขาต้องการอย่างนั้นพี่ ถ้าพี่ย้าย แม้ ไปไว้ข้างล่าง แล้วก็ตัด รอก ออกนี้
มันจะมีความหมายว่า ในกรณีถ้าหากว่าโทษลหุโทษจำคุกวันสองวันแล้วเอามารอไว้ตรงท้ายก็แปลว่ายัง
เป็น สส. สว. ได้ แต่เจตนาเขาบอกไม่ให้เป็นเลย ถ้าจำคุกจริง แม้จะลหุโทษก็ไม่ให้เป็น เมื่อกี้เขาก็พูดถึง
มาตรา ๑๐๒ หรือเปล่า

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๑๐๒ กับมาตรา ๑๐๕ ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : พี่ต้องไปดูมาตรา ๑๐๒ นะครับ

นายไกรสิทธิ์ ธีรมัญญ : มาตรา ๑๐๒ กับมาตรา ๑๐๖ ครับ ก็คือ ๑๐๖ (๕) โยง

มาตรา ๑๐๒ ครับ

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๐๖ (๑๑)

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๑๐๖ (๑๑) พี่คิดว่าต้องแก้ไขใหม่ เมื่อกี้ผมคุยกับ พี่สุพจน์แล้วไม่แก้ ไม่ต้องแก้ มาตรา ๑๐๖ (๑๑) เหมือนกับ มาตรา ๑๑๙ (๘) ถ้อยคำเหมือนกัน เหมือนกันนะพี่ พี่จะเอาอย่างไรต้องหลักการเดียวกัน ถ้าพี่แก้มาตรา ๑๑๙ (๘) พี่ต้องไปแก้มาตรา ๑๐๖ (๑๑) ด้วยนะครับ

นายทรง บัณฑิตนันท์ : ขออนุญาตท่านประธาน ตามความเข้าใจของผมนะครับ จากการอ่านผมเข้าใจว่าอย่างไร ทั้งมาตรา ๑๑๙ (๘) และมาตรา ๑๐๖ (๑๑) ลักษณะเหมือนกัน แต่ความเข้าใจของผมว่า ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอลงอาญา แต่เนิ่นวันแต่การรอลงอาญาในลักษณะความผิด ๑. ทำโดยประมาท ๒. ลหุโทษหรือความผิดหมิ่นประมาทอย่างนี้ไม่เข้าข่าย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่พ้นจากการเป็น สส. สว.

นายทรง บัณฑิตนันท์ : ใช่ ผมเข้าใจอย่างนั้น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แต่ว่าถ้าเกิดว่าไม่รอ คำพิพากษาสูงสุดไม่รอ จำ ๒ วัน ลหุโทษ ก็พ้น ที่นี้พี่ว่ามาตรา ๑๐๒ (๔) มันไม่ต้องถึงที่สุด แค่คำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้วก็ถูกขัง ถูกจำคุก ถ้าเกิดว่าหนีหรือประกัน อันนี้ไม่เข้าข่ายตามมาตรา ๑๐๒ ในกรณีคำพิพากษายังระหว่างอุทธรณ์ฎีกายังไม่ถึงที่สุด ก็ไม่ต้องด้วยมาตรา ๑๐๖ ไม่ต้องด้วยมาตรา ๑๑๙ คราวนี้ต้องดูมาตรา ๑๐๒ ว่า คำพิพากษาไม่ถึงที่สุดจะพ้นจากการเป็นต่อเมื่อถูกขังด้วย เพราะฉะนั้นแล้วเป็นเรื่องปกติที่ตลกชนิด ๆ ในกรณีที่การจะได้ประกันหรือไม่ได้ประกัน มีผลเลย เพราะถ้าได้ประกันไม่ต้องห้ามมาตรา ๑๐๒ แต่ถ้าไม่ได้ประกันต้องห้าม เพราะฉะนั้น การที่ศาลจะวินิจฉัยให้ประกัน ไม่ประกันนี้มีผลเลย

นายทรง บัณฑิตนันท์ : ผมขออนุญาต อันนี้เรื่องของลักษณะความผิด วิ. อาญาหรือ ทางศาลมีระเบียบไว้ว่าโทษประเภทไหนจะประกันได้ ไม่ได้ ดุลยพินิจ แต่ว่าก็อยู่ที่กำหนดโทษด้วยการปล่อยชั่วคราว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มันเป็นดุลยพินิจ แม้ลหุโทษจะไม่ให้ประกันก็ได้ แต่ว่า โดยหลักในรัฐธรรมนูญเก่าและ วิ. อาญาที่ใช้อยู่หลักเหมือนกัน หลักไม่แบ่งโทษต้องให้ประกัน คือหลักนี้ ต้องให้ประกัน การไม่ให้ประกันนี้เป็นข้อยกเว้นแต่ไม่ได้ยกเว้นเรื่องโทษ การไม่ให้ประกันมี ๑. จะหลบหนี ๒. จะไปยุ่งเหยิงพยานศาล ๓. จะไปก่อเหตุร้าย ข้อยกเว้นที่ไม่ให้ประกัน ที่พี่วัชรยาทักท้วงผมเลยเห็นว่าตายแล้วถ้าคิดไม่ถึงที่สุดศาลตัดสินให้จำคุก ไม่มีรอ ศาลนี้มีบทบาทเลยในคดีลหุโทษจะให้ประกันหรือไม่ให้ประกันมีผลทำให้ตำแหน่งหลุดเลย รอแรกมันมีความหมายอันหนึ่ง รอหลังมันอีกอันหนึ่ง รอแรกหมายถึงว่า จำคุกถึงที่สุด หลักคือให้พ้นแม้จะรอการลงโทษ แต่พอข้อยกเว้น เขาจะยกเว้นในคดี ๓ ประเภทต้องมีการรอการลงโทษด้วย ถ้า ๓ ประเภทนี้ไม่มีการรอการลงโทษจำคุกจริง ไม่รับยกเว้น ถ้าพี่เอาออกเท่ากับว่า

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ยกเว้นหมดเลย ไม่ว่าจะจำจริง ไม่จำจริง ซึ่งมันเป็นหลักการของเขาไม่ยอมยกเว้น นี่เป็นหลักการเลยพี ถ้าพีตัด ได้รับยกเว้นโดยไม่คำนึงถึงว่าจะรอหรือไม่รอ คราวนี้ถ้าพีไปไว้ตรงหลัง มันก็จะต้องคงคำ รอลงโทษเดิมอยู่ดี คำว่า รอลงโทษ ของพีตัดออกไม่ได้แม้แต่ที่เดียว ลองดู เพราะว่ามันเป็นหลักการ คือเข้าใจแต่ว่าของพีความหมายมันมีทั้งคู่ ถ้าพีตัดออกที่หนึ่ง ความหมายจะเปลี่ยน หลักการ จำคุก ถ้ามีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกแม้จะรอทั้งหมดสภาพ นี่คือหลักการ เมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุดแม้จะมีการ รอลงโทษทั้งหมดสภาพ แต่มีข้อยกเว้นว่าในกรณีคดีนั้นเป็น ๓ ความผิด คือลหุโทษหรือประมาท หรือ หมิ่นประมาท ถ้าหากว่าคดีนั้นศาลรอดด้วยก็ไม่พ้นจากการเป็น สส. สว. แต่ถ้า ๓ ประเภท ลหุโทษ หมิ่นประมาท หรือประมาท ศาลไม่รอ จำคุก ๕ วัน โดยไม่รอลงโทษก็ไม่เข้าข้อยกเว้น ก็ต้องหลุด เหมือนกัน แตกต่างกันว่า ข้อยกเว้นนี้ต้องมีการรอดด้วยถึงจะไม่หลุด มันเป็นหลักการพี เพราะฉะนั้นข้อนี้ เขาถึงห้าม ข้ออื่น มาตรา ๑๐๒ ต้องหมายถึงว่าคำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด แค่ศาลชั้นต้น จริงและก็จำคุกจริง ด้วย อันนั้นตัดสินให้จำคุกและก็มีมีการจำคุกจริง หลุดทันทีเลยศาลชั้นต้นไม่ต้องให้รอถึงที่สุด ความหมาย ต่างกัน ถ้าเกิดถึงที่สุด จำรอ โดยหลักจะต้องพ้น หลุดเลยตำแหน่งหลุด เว้นแต่ความผิด ๓ อย่าง และรอ นี้ ๒ เงื่อนไข ข้อยกเว้นต้องเข้าองค์ประกอบ ๒ อย่างถึงได้รับข้อยกเว้น ผ่านได้นะพี เชิญต่อครับ มาตรา ๑๒๑ วรรคแรก ใน เอาออกครับ พีสุภรณ์หรือนะครับ พีสุพจน์เสนอว่า ตามประเด็นเดิมของพี มาตรา ๑๒๑ วรรคแรก ในการ ซึ่งพีเสนอว่าตัด ใน ออก พีสุพจน์บอกว่าเป็น ในกรณี จะดีกว่าไหม ได้ นะครับ อย่างนั้นขอแก้จาก ในการ เป็น ในกรณี ครับ มาตรา ๑๒๑ วรรคแรก บรรทัดแรก ในการ แก้เป็น ในกรณี ครับ หน้า ๕๑ ผ่านได้ นะครับ ช่วยเร่งหน่อยครับ อะไรที่ไม่สะดุดตาผ่านนะครับ พีสุพจน์เสนอว่า มาตรา ๑๒๓ หน้า ๕๒ ในวรรคแรก ตรงที่ ดังต่อไปนี้ ให้วรรคนะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๔๕ กับมาตรา ๑๕ และก็

มาตรา ๒๑ ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขอบคุณครับ เชิญต่อครับ เชิญครับพี มาตรา ๑๒๔ (๔)

หรือครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มีรอลงโทษ อันได้กระทำโดยประมาทอะไรนี้ครับ

อนุ. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หน้า ๑๔/๑

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๒๖ วรรคสาม ที่เขียนว่า บรรทัดที่ ๒ ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด คือผมสงสัยครับว่า ทำไมไม่ให้ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียง ทำไมเสียงหนึ่ง เพราะว่าทุกสิ่งทุกอย่างว่าหนึ่งทั้งนั้น มาตรา ๑๑๒ ถ้าดูมาตรา ๑๑๒

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : สลับดอก สลับตำแหน่ง

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หนึ่งเสียงนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๑๒๖ วรรคสาม แก่ เสียงหนึ่ง เป็น หนึ่งเสียง นะครับ
ไอ.เค. ขอขอบคุณมากพี่ ต่อครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ว่าอย่างไรครับ ถ้าไม่มี หน้า ๕๔ ครับ ว่าอย่างไรครับ ย่อมเป็นเอกสิทธิ์ เอกสิทธิ์ มีการันต์ใหม่ คุณคิดหนึ่ง

นายไกรสิทธิ์ ธีรมัญญ : กรรมสิทธิ์มีการันต์ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : เอกสิทธิ์มีใหม่ครับ มาตรา ๕๔ ไม่มีใช้ใหม่ครับ ไปหน้า ๕๕ เพราะดูอันนี้มาตรา ๕๕ แล้ว มีใหม่ครับ ดูพจนานุกรมไม่เป็นไรครับ เราผ่านไป เดียวค่อยหาได้
มาตรา ๑๓๐ หน้า ๕๖ ครับ ก็เอกสิทธิ์เหมือนกันครับ

นายไกรสิทธิ์ ธีรมัญญ : ขออนุญาตครับ เอกสิทธิ์มีการันต์ครับ คือ สิทธิพิเศษที่ให้แก่บุคคลโดยเฉพาะ เอกสิทธิ์มีการันต์ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หน้า ๕๖ มีใหม่ครับ ต่อไปหน้า ๕๗ นะครับ มาตรา ๑๓๔ บรรทัดที่ ๒ สุดท้ายเลย ข้อความสุดท้าย เรื่องหรือกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ อัน มั่นน่าจะติดกับคำว่า เป็น ใหม่ครับ บรรทัดที่ ๒ มาตรา ๑๓๔ คำสุดท้ายเลยครับ เรื่องหรือกิจการอัน ในบรรทัดต่อมาเป็นอำนาจหน้าที่ ติดกันนะครับ มาตรา ๑๓๔ ข้อความว่า อัน ควรติดกับคำว่า เป็น หน้า ๕๘ นะครับ

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ผมย้อนมาหน้า ๕๗ นะครับ มาตรา ๑๓๒ (๑) ในบรรทัดที่ ๒ คือการประชุมที่ให้วุฒิสภากำหนดหน้าที่รัฐสภาตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๑๘๙ จริง ๆ แล้วนี่มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ นั้นถูกต้องแล้วนะครับ แต่มาตรา ๑๘๙ มีบัญญัติไว้ต่างหากในกรณีพิเศษว่า วุฒิสภากำหนดหน้าที่รัฐสภาอยู่ในมาตรา ๑๘๙ วรรคสาม คือมีบัญญัติไว้ระบุว่า กรณีที่ประกาศสงคราม ในมาตรา ๑๘๙ นั้นมีบัญญัติไว้แล้วทำให้สามารถดำเนินการได้โดยวุฒิสภา ซึ่งมีบัญญัติไว้แล้ว

นายทรง บัณฑิตนันท์ : ขออนุญาตจะเป็นอย่างนี้ได้ใหม่ครับ ตรงนี้มาตรา ๑๓๒ (๑) นี้ะครับ แล้วเขามาอ้างอันนี้ด้วยเป็นการย้ำในการทำหน้าที่ของวุฒิสภา เป็นการย้ำในภาวะสงครามให้สอดคล้องกัน

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : เพราะเขาคลุมทั้งมาตรา เฉพาะมาตรานี้มีถึงสามวรรค

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : มีอยู่ในมาตรา ๑๘๙ ครับ ถ้ากรณีอย่างนี้อยู่ในมาตรา ๑๘๙

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : เท่าที่มีอยู่ครับ มาตรา ๑๘๙ เขียนว่า เท่าที่มีอยู่ ครับ พรรคสาม
เขียนไว้เลยครับ ของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : คือองค์ประชุมของการประกาศสงครามนี้ ในกรณีที่ไม่มีสภา
ผู้แทนราษฎรนั้น วุฒิสมาชิกก็ให้องค์ประชุมของวุฒิสมาชิก และองค์ประชุมของวุฒิสมาชิกในการที่
จะประกาศสงครามได้ ก็ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๘๙

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : การประชุมที่ให้วุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภาตามมาตรา นั้น ๆ
โดยถือคะแนนเสียงจากจำนวนสมาชิกของวุฒิสภา มันมีความหมายอย่างไร

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : เท่าที่มีอยู่ก็ได้ครับ ดีไหมครับ เดิมข้อความ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : คือมันห้วนไปครับ มันน่าจะมีอะไรต่อไปอีก

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : พออ้างมาตราอื่น มาตรา ๑๘๙ นั้นมันไปได้หลายเรื่อง แต่ว่า
ข้อความนี้เป็นข้อความต่างหาก โดยถือคะแนนเสียงครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ถ้าไม่ใช่ไม่ได้หรือครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ถ้าไม่ใช่โดยถือคะแนนเสียงจากจำนวนสมาชิกของวุฒิสภานี้ได้
และมาตรา ๑๘๙ จบแค่นั้นได้ครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ตั้งข้อสังเกตไว้ดีกว่าไหมครับว่า

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ว่าควรเพิ่มเลยไหมครับ เพราะประเด็นที่ท่านประธานก็ตัดสินใจ
เอง ท่านประธานอัครวิทย์บอกว่า

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ผมคิดอย่างนั้นครับ คือโดยถือคะแนนเสียงจากจำนวนสมาชิกของ
วุฒิสภาเท่าที่มีอยู่นั้นมันสอดคล้องกับมาตราอื่นที่มีอยู่นะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ในนี้มันไม่มีคำว่า เท่าที่มีอยู่ มาตรา ๑๓๒ ครับ (๑) มันไม่มีคำว่า
เท่าที่มีอยู่ ถ้าเขียนว่า เท่าที่มีอยู่ นั้น โอ.เค.

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : หรือจะตัดออก

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ให้เพิ่มคำว่า เท่าที่มีอยู่ ครับ เสนอเพิ่มคำว่า เท่าที่มีอยู่ ลงเอาไว้
เดี๋ยวก็รู้ว่าประธานเอา ไม่เอา

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ในมาตรา ๑๘๙ มันใช้คำว่า ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๓๒ (๑) ในนี้เขียนว่า การประชุมที่ให้วุฒิสภาทำหน้าที่
รัฐสภาตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๑๘๙ โดยถือคะแนนเสียงจาก
จำนวนสมาชิกของวุฒิสภา ท่านวิชาภิรก็บอกว่า มันห้วน ๆ โดยถือคะแนนเสียงจากจำนวนสมาชิกของ

วุฒิสภามันไม่มีครับว่า วุฒิสภาเท่าไร แต่เมื่อมาดูมาตรา ๑๘๙ ในมาตรา ๑๘๙ นี้บอกคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ครับ ผมก็เห็นด้วยว่าน่าจะเติมตรงนี้ ดีไหมครับว่า ตรง (๑) โดยถือคะแนนเสียงจากจำนวนสมาชิกของวุฒิสภาเท่าที่มีอยู่ มาตรา ๑๘๙ จริงอยู่ จะอ้างมาตรา ๑๘๙ แต่ว่าพออ่านตรงนี้อาจจะไม่เข้าใจ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขอบคุณมากครับ ก็เห็นชอบครับที่ว่า ในมาตรา ๑๓๒ (๑) ให้เติมคำว่า เท่าที่มีอยู่ ตรงท้ายครับ ต่อเลยครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๑๓๔ บรรทัดที่ ๒ ตัวสุดท้ายเลย อันเป็น ควรจะติดกัน เรื่องหรือวิธีการอันเป็น บอกให้ข้อความติดกัน ก็เอา อัน มาไว้ตรงหน้า เป็น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เป็นอย่างที่พีมานิจเขาพูดนิดน่ะครับ อันนี้เอาย่อของพีมานิจ บอกว่า ถ้า อัน ไว้ข้างล่างนี้เดี๋ยวกลัวจะเป็นวรรค เขาต้องการให้มันติดกับกิจการ กลัวว่ามันจะถึงสิ้นสุด คำว่า กิจการ ก็เลยเอา อัน มาไว้ตรง กิจการ มีเหตุผลนะพี หรือเขาบอกว่า ต้องเอาไว้ตรงนี้จะได้ว่ามัน ไม่ได้วรรค วันก่อนที่มานิจว่าพีว่าอย่างไร มันต้องวรรคใหม่ละ เรื่องหรือกิจการ อันต้องต่อเนื่องกับกิจการ วรรคได้ไหม ถ้าวรรคได้ก็เอาอันย้ายลงมา

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ก็ไม่เสียความนะ เสียความไหมครับ ท่านวัชรครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ควรที่จะย้าย อัน มาอยู่ตรง เป็น นะ ในหน้า ๕๗ มาตรา ๑๓๔ บรรทัดที่ ๒ เอาลงมานะครับ โอ.เค. ครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ท่านเชิญครับ จะได้ช่วยคุณครับท่านครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ตกลงรับไว้ นะครับว่า มาตรา ๑๓๔ บรรทัดที่ ๒ อัน ควร ติดกับ เป็น นะครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๑๓๕ ไม่มีครับ

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อย่างนั้นก็พลิกไปหน้า ๕๘

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ผ่านครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผ่านไปหน้า ๕๙ ครับ

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ขออนุญาต หน้า ๕๙ มาตรา ๑๓๖ (๕) การมีมติให้รัฐสภาพิจารณาเรื่องอื่นในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติได้ตามมาตรา ๑๒๗ นะครับ ในที่นี้มาตรา ๑๒๗ จะพูดถึงเฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องด้วยก็คือมาตรา ๑๒๗ วรคดี และพอมมา (๖) การให้ความเห็นชอบในการเปิดสมัยประชุมตามมาตรา ๑๒๗ เหมือนกัน อันนี้ตามวรรคหก เพราะฉะนั้นใน (๕) ควรจะดูว่าในวรรคไหน วรคดี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๑๓๖ ที่อ้างอิงมาตรา ๑๒๗ ทั้ง (๕) และ (๖) ควรจะระบุอนุด้วยใช่ไหมครับ

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ไม่ใช่อนุ คือหมายความว่าวรรค เพราะว่ามันเป็นกรณีเปิดกับกรณีปิด เขามาแยกเป็น ๒ อนุมาตราอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในกรณีเปิดก็คืออยู่ในมาตรา ๑๒๗ วรคดี กรณีเขาพิจารณาในวรรคสี่นี่นะครับ ส่วนกรณีปิดการประชุมเฉพาะในมาตรา ๑๒๗ วรรคหก คือวรรคสุดท้าย เพราะฉะนั้นตรงนี้คือถ้าเพื่อเขาแยกมาอย่างนี้แล้วเราควรจะต้องเขียนด้วย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมไม่มั่นใจครับที่สุกรีตรงที่ว่าเวลาเราอ้างอิงในที่ผ่านมาเราต้องดูว่าเวลาเราอ้างมาตรา เรามีอ้างอนุหรืออ้างวรรคใหม่ ลองช่วยกันดูสิครับที่สุพจน์ เวลามันอ้างอิงถึงมาตราจะต้องละเอียดถึงขนาดอ้างวรรคและอนุใหม่ มีไหมครับ พี่ลองดู ถ้ามีพี่จะได้เขียนไปเลยว่าให้อ้างได้ ให้เหมือนกับอันอื่นด้วยนะครับ มันจะได้ไม่ต้องมานั่งเถียงว่า เดียวถ้าเกิดเราไปชี้แจงกับอันใหญ่เราจะได้ออกอันอื่นเขาอ้างเหมือนกันครับ สรุปแล้วคือว่า มาตรา ๑๓๖ (๕) ควรจะใส่วรรคเท่าไรที่มาตรา ๑๒๗ วรรคสี่ใช่ไหมครับ

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แล้วก็มาตรา ๑๒๗ วรรคหกนะครับ ขอขอบคุณครับ ไม่ทราบว่ามีอันอื่นพอใส่ไปได้ไหมที่จะอ้าง เดียวเวลาท่านอัครวิทย์มา

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ในมาตรานี้ มาตราอื่น ๆ ที่อ้างถึงไม่มีปัญหา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่ใช่ครับ หมายถึงว่า เวลาอ้างถึงมาตราควรละเอียดว่าอ้างวรรคหรืออ้างอนุด้วยครับ

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : เดียวต้องย้อนกลับไปดูของเก่าก็มี มีครับ มาตรา ๑๑๔ ก็เขียนไว้มาตรา ๑๑๔ วรรคแรก ในมาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่ง อย่างนี้ครับ นี่ก็มีเขียนไว้แต่ละวรรคที่เขาเกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๓๖ (๕) เดิมวรรคสี่ แล้วก็ (๖) เดิมวรรคหก

นายทรง บัณฑิตนันท์ : ขออนุญาตครับ ผมก็เห็นชอบด้วย แต่เป็นข้อมูลความเห็น
ในกรณีที่อ้างวรรคมันจะเป็นเพราะว่ามันมีอยู่มาตราเดียวหรือ ๒ มาตรา ก็เป็นการเฉพาะหรือไม่
แต่มาตรา ๑๓๖ อ้างเยอะทุกวงเล็บเกี่ยวกับมาตรา ถ้าเราระบุว่าวรรคในวรรคนี้มันก็ดี แต่มันจะเปราะไป
ใหม่ พุดถึงหลักการเขียนกฎหมาย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้ที่ทรง เหตุผลของพี่เดิมผมคิดอย่างพี่เหมือนกัน
และก็พอพี่พี่สุกรีชี้แจงว่าตรงอื่นเขามีอ้างวรรค ผมว่าก็ควรจะรับฟังมาพิจารณา เพราะว่าพออ้างแล้ว
เวลาเราดูคู่สะดวก อย่างเช่นว่าเราดูมาตรา ๑๓๖ อ้างถึงมาตรา ๑๒๗ ใน (๕) พอเราบอกวรรคสี่ไป
เราจะได้ไม่ต้องไปหาว่ามันอยู่วรรคไหน มันดูเจาะวรรคได้เลย มันง่ายหน่อย เวลาเราไปทำความดู
ไม่ต้องมาดูทั้งมาตรา ขอขอบคุณครับ

นายไกรสิทธิ์ รัชมัญญู : ขออนุญาตให้ข้อมูลนิดหนึ่งครับ ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐
ก็คือบัญญัติไว้ในส่วนที่ ๖ การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ไม่ได้ระบุวรรคไว้ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ไม่เป็นไร คือของเก่ามันอาจจะ ของใหม่ดีกว่าก็เสนอไป
เพราะว่าเราอ้างว่าในมาตรา ๑๑๔ ยังอ้างถึงมาตรา ๑๑๑ ระบุวรรคเหมือนกัน ระบุวรรคหนึ่ง ในบทบัญญัติ
ในมาตรา ๑๑๔ ที่อ้างถึงมาตรา ๑๑๑ บอกตามมาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่ง เราก็มีข้ออ้างอิงแล้ว ถ้าเขาจะว่า
เราบอกทำไมทำไมไม่เหมือนคุณ บอกในนี้มันมี และถ้าเขาเห็นว่าไม่ดีก็เรื่องของเขา เราแค่เสนอเท่านั้น
ถ้าหน้า ๕๙ ไม่มีกรรณापิกไปหน้า ๖๐ ครับ เชิญหน้า ๖๑ เลยครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ผมขออนุญาตครับ (๒) บรรทัดที่ ๒ มี ควรจะติดกับ จำนวน
ใหม่ครับ มี ขวามือตอนสุดท้าย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือเมื่อกี้ผมกับพี่สุพจน์ได้คุยกับพี่มานิจ พี่มานิจเขาบอกว่า
ถ้าเอามาติดแล้วจะทำให้เห็นว่ามันวรรคจากอันเดิมหรือว่ามันติดกับอันเดิม ก็เลยหาหรือว่าอันนี้ติด
หรือไม่ติดมันจะดี ก็น่าจะเอามาลงข้างล่างได้ไหมครับ อย่างนั้นก็เอาตามพี่ทรงว่านะครับ มาตรา ๑๓๙
ใน (๒) บรรทัดที่ ๒ มี ให้มาติดกับ จำนวน นะครับ ขอขอบคุณครับ ต่อเลยครับ

นายไกรสิทธิ์ รัชมัญญู : มาตรา ๑๓๙ (๓) ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกานี้คือปกติเราจะให้
ศาลฎีกาขึ้นก่อนหรือเปล่าครับ หรือให้ศาลรัฐธรรมนูญขึ้นก่อน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ตรงอื่นมีไหมที่อ้าง ๓ ศาลและอะไรก่อนหลังมีไหม อ้างไปเลย
ตรงไหนบ้าง ถ้าอย่างนั้นก็เสนอไปแล้วกันว่ามาตรา ๑๓๙ (๓) ให้ศาลฎีกาขึ้นก่อนศาลรัฐธรรมนูญครับ
สำคัญว่าในรัฐธรรมนูญอะไรมันมาก่อนมาหลัง แต่ว่าต้องไปดูในบทบัญญัติของศาล คือการสรรหา
ศาลฎีกาขึ้นก่อน แต่ว่าถ้าพี่ไปดูบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหมวดของศาล หมวด ๑๐ พี่จะเห็นว่าส่วนที่ ๒

อนุ. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ศิริพร ๑๕/๓

เป็นศาลรัฐธรรมนูญขึ้นก่อนศาลยุติธรรม ท่านบอกว่าไม่ให้ศาลยุติธรรมขึ้นก่อน ไม่เป็นไรครับ อันนี้ถือว่าเราตั้งข้อสังเกตไปครับ ขอขอบคุณครับ ไม่มีนะครับ ไปหน้า ๖๒ เลยครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หน้า ๖๒ วรรคแรก บรรทัดที่ ๒ ขึ้นไป และมาตรา ๑๕๐ หรือมาตรา ๑๕๑ ๑๕๑ น่าจะมาอยู่คู่กับมาตรา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านสุพจน์เสนอว่า วรรคแรกของหน้า ๖๒ ซึ่งเป็นของมาตรา ๑๔๑ ตรงท้ายของวรรคว่า ๑๕๑ น่าจะอยู่ติดกับมาตรา เพราะฉะนั้นก็ต้องย้ายมาตราลงมาติดกับ ๑๕๑ ไขใหม่ครับ ย้าย หรือมาตรา หรือเปล่าครับ หรือ หรือไว้ข้างบนได้

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หรือ ไว้ข้างบน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ย้ายมาตรามาอยู่กับ ๑๕๑ นะครับ ขอขอบคุณครับ เชิญต่อครับ ไม่มีก็ไปหน้า ๖๓ ครับ มีใหม่ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หน้า ๖๒ ย่อหน้าสุดท้าย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : หน้า ๖๒ ย่อหน้าสุดท้ายเป็นอย่างไรครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ในการ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ตกลงเอา ใน ออกไขใหม่ครับ วรรคสุดท้ายของหน้า ๖๒ ในการ เสนอตัดคำว่า ใน ครับ

อนุ. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หน้า ๑๖/๑

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๔๒ ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๑๓๗ นะครับ หน้า ๖๐ ด้วยนะครับ มาตรา ๑๓๗
วรรคหนึ่ง วรรคสองใช้ใหม่พีสุกรี มาตรา ๑๓๗ ตัดทั้งวรรคหนึ่ง วรรคสองครับ หน้า ๖๐ มาตรา ๑๓๗
ตัดวรรคหนึ่ง วรรคสอง ใน ครับ ตอนนี้อยู่ที่หน้า ๖๓ นะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หน้า ๖๓ มาตรา ๑๔๓ ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน
หมายความว่า แล้วร่างนั้นวรรคใหม่ครับ น่าจะวรรคนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เห็นชอบครับ มาตรา ๑๔๓ ในหน้า ๖๓ บรรทัดแรก
หมายความว่า แล้วต้องวรรค ร่าง วรรคครับ ต่อเลยครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๔๓ วรรคสุดท้ายเลย มติของที่ประชุมร่วมกันตามวรรคสอง
ให้ใช้เสียงข้างมากเป็นประมาณ ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานสภาผู้แทนออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เหมือนเดิม

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : เป็นอีกหนึ่งเสียงครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : วรรคท้ายของมาตรา ๑๔๓ นะครับ คำว่า อีกเสียงหนึ่ง
เป็น อีกหนึ่งเสียง ครับ

นายทรง บัณฑิตนันท์ : ถ้าข้างบนมีมติบอกว่า เขาจะใช้ หาก ภาษากฎหมายนี้ใช้ หาก
หรือ ถ้า

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตราไหนครับ

นายทรง บัณฑิตนันท์ : ที่ท่านเสนอบรรทัดบน จากเสียงหนึ่งหรือหนึ่งเสียงไปบรรทัดบน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็เห็นด้วยครับ ในวรรคเดียวกันกับที่สุพจน์เสนอ บรรทัดแรก
ของวรรคสุดท้าย ของมาตรา ๑๔๓ ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน เปลี่ยนเป็น หากคะแนนเสียงเท่ากัน ใหม่ หาก
นะครับ ขอขอบคุณครับ ในหน้า ๖๓ ยังมีใหม่ครับ มาตรา ๑๔๔ มีใหม่ครับ ไม่มี กฎนาพลิกไปหน้า ๖๔ ครับ
ถ้าทั้งทุกถ้าจะเป็นหากได้หมดใหม่ครับ ใช้คำว่า หาก ได้ใหม่ครับที่ ที่นี้มันจะเป็นใหม่ว่า ถ้าบ้าง หากบ้าง
ในวงเล็บเดียวกันนี้ปล่อยมันไปผ่าน ๆ แล้วกัน ตกลง ถ้า หมดนะ ใน (๓) เห็นที่ทรงบอก ตรงกลางเว้นก็มีถ้า
จะเป็นเปลี่ยนเป็น หาก ใหม่ หรือเอา ถ้า หมดเลยนะครับ ไม่มีนะครับ มาตรา ๑๔๗ มีใหม่ครับ ถ้าไม่มี
ก็พลิกไปหน้า ๖๖ ครับ

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ในหน้า ๖๖ นะครับ มาตรา ๑๔๘ บรรทัดแรกนะครับ

ร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้ตามมาตรา ๑๔๗ นั้น ยับยั้งตรงนี้ตามมาตรา ๑๔๗ คือ มาตรา ๑๔๗ (๒)
นะครับ (๒) ควรจะเติมนะครับ ก็มีข้อความเดียวที่เกี่ยวกับการยับยั้งครับ นอกนั้นไม่มีเลย

อนุ. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หน้า ๑๖/๒

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ให้ใส่ว่า (๒) ใหม่ครับ ในมาตรา ๑๔๘ ที่อ้างอิงถึงมาตรา ๑๔๗ เดิม (๒) ในมาตรา ๑๔๗ นะครับ แล้วข้างล่างเห็นใหม่พี่ ตรงนั้นยังมี (๒) คือให้สอดคล้องกัน ตกกลงต้องเติมใหม่ครับ

นายไกรสิทธิ์ ธีรมัญญ : ถ้าเกิดว่าเติมลงไปมันจะเฉพาะ (๒) ครับ แต่ว่ามาตรา ๑๔๗ นี้คือมีการขยับยั้ง (๒) (๓) ก็ถือว่ามีขยับยั้ง แต่เป็นการพูดรวมทั้ง (๒) (๓) ครับ เพราะว่าบรรทัดล่างข้างท้ายมันก็บอกอยู่แล้วว่าตามวงเล็บไหนครับ อย่างนั้นไม่ควรเติมครับ (๓) จะเป็นกรณีแก้ไขเพิ่มเติม แล้วก็ สส. ไม่เห็นชอบด้วย บรรทัดสุดท้ายเลยครับ (๓) บรรทัดสุดท้าย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เห็นชอบด้วยครับ บรรทัดนี้ไม่ต้องเติมครับ เพราะว่ามันกินความ ๒ อนุครับพี่

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๔๘ ร่างพระราชบัญญัติที่ต้องขยับยั้งไว้ เพราะผมอ่านขยับยั้งไว้เฉย ๆ ไม่มีคำว่า ต้อง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เอา ต้อง ออกนะครับ มาตรา ๑๔๘ บรรทัดแรก ต้อง ร่างพระราชบัญญัติที่ต้องขยับยั้ง ตัดคำว่า ต้อง นะครับ บรรทัดที่ ๓ ของมาตรา ๑๔๘ คำว่า ต้อง เอาออกใหม่ครับ เอาออกได้ใหม่พี่ชรา ลองดูสิพี่ ผมว่าเอาออกได้ ถ้าพี่เน้นตรงนั้น เขาก็บอกว่า บรรทัดแรกทำไมไม่เน้น ถ้าอย่างนั้นบรรทัดแรกของมาตรา ๑๔๘ บรรทัดแรก คำว่า ต้อง ยังกงไว้ใหม่ หรือจะเอาออกว่าอย่างไรพี่สุพจน์ อย่างนี้นะ โอ.เค. นะพี่สุพจน์ ไม่ติดใจครับ ต่ไปเลยนะครับ เรากำลังตรวจถึงมาตรา ๑๔๘ หน้า ๖๖ ครับ ขอขอบคุณครับ ผ่านไปนะครับ ไม่มีไปหน้า ๖๗ เลยครับ ส่วนที่ ๘ นะครับ หน้า ๖๘

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : หน้า ๖๘ นี่นะครับ บรรทัดที่ ๔ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับการประชุม ให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมที่กำหนด ใน นี่เอาออกได้ใหม่ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : บรรทัดสุดท้ายหรือครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ที่กำหนดใน ให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา หน้า ๖๘ บรรทัดที่ ๔ ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ได้ครับ ให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภาที่กำหนดใน เอาออกนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : เอาอีกแล้ว มาตรา ๑๕๔ (๑) (๒) ขึ้นต้นคำว่า หาก จะเอาอย่างไรครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : กำลังจะพูดว่า ขึ้นต้นต้อง ถ้า แล้วตัวนี้มัน หาก เอาอย่างนี้

อนู. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หน้า ๑๖/๓

ดีกว่า สังเกตแบบพี้อครวิทย์ว่ามันไม่เหมือนกัน แล้วให้เขาตัดสินใจว่าทำให้เหมือนกัน บอกไปอย่างนั้น
ดีกว่าพี ก็บอกเขาไปอย่างไรว่า ในมาตรา ๑๔๗ (๑) (๒) (๓) ใช้ ถ้า แต่มาตรา ๑๕๔ ใช้ หาก ควรเหมือนกัน

นายทรง บัณฑิตนันท์ : ขออนุญาตมาตรา ๖๙ นี้ก็ ถ้า ทั้งสองวรรคครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๑๖๙ เขียนไปแล้วให้เขาไปดูนะครับ ส่วนที่ ๙

การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา ๑๕๐ กับมาตรา ๑๐๑ มันคืออะไรที่ต้องไปดูก่อน
มาตรา ๑๕๐ เขาบอกว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ได้รับความเห็นชอบแล้วให้นำขึ้นทูลเกล้าฯ แล้วประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาใช้ได้ ต่อไปก็คือ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : คือให้มันขยายความคำว่า ดำเนินการ ก็ควรจะมาอยู่ติดกัน
ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๕๐ หรือมาตรา ๑๕๑ แล้วแต่กรณี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เห็นชอบครับ ย้าย ต่อไป มาไว้ตรง ดำเนินการ นะครับ
ขึ้นส่วนที่ ๙ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินครับ

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๕๗ บรรทัดที่ ๔ ผู้แทนราษฎรก่อนเริ่มประชุมในวันนั้น แต่พอบรรทัดสุดท้าย บรรจุเรื่องดังกล่าวไว้ในวาระการประชุมวันนั้น ข้างบนมี ใน ข้างล่างไม่มี ใน หรือ ถ้าข้างบนมี ใน ข้างล่างก็ต้องมี ใน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือข้างล่างเขากลับ ใน มันไปติดกับ ในวาระ ข้างล่างมี ในวาระการประชุม ถ้าเพื่อ ใน ตรงนั้นอีกมันจะทำให้ ใน มันซ้อนกันเกินไป ทีนี้ข้างบนส่วนเริ่มประชุม ใน มีคำเดียว อนุโลมนะพี่ ขอขอบคุณครับ หน้า ๗๐ ครับ มีไหมครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๑๖๐ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้บริหารราชการแผ่นดิน มาเกินสองปีแล้ว ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกดังกล่าวทั้งหมด เท่าที่มีอยู่มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายดังกล่าวเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือ รัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามมาตรา ๑๕๘ หรือมาตรา ๑๕๙ ได้ คือเอาคำว่า เมื่อคณะรัฐมนตรี มาไว้ท้าย มาตรา ๑๕๙ วรรคบน เพราะมันจะเป็นประโยคนำที่อ่านแล้วได้ความชัดเจน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มีใครค้านไหมครับ คือของพี่วัชราเสนอในมาตรา ๑๖๐ ว่า คำว่า เมื่อคณะรัฐมนตรี มาเป็นเงื่อนไขอันหนึ่งในการที่จะขอเปิดอภิปรายทั่วไปได้ ก็คือว่ามันต้องไปอยู่ รวมกับเงื่อนไขข้างบนที่ว่า สส. มีจำนวนไม่ถึงเกณฑ์ที่เสนอทั่วไปตามมาตรา ๑๕๘ หรือมาตรา ๑๕๙ และเงื่อนไขก็คือต้องบริหารราชการมา ๒ ปี และถึงจะเป็นสิทธิที่จะมาเสนอได้ ไม่มีใครค้านก็ย้าย เมื่อรัฐมนตรี ไปต่อมาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ ในบรรทัดที่ ๓ ของมาตรา ๑๖๐ นะครับ

นายไกรสิทธิ์ รัชมัญญู : คือหมายความว่า ถ้าเกิดว่าดูหลัก หลักก็คือเกณฑ์สมาชิก ๑๐๐ - ๒๐๐ ที่สามารถยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายได้ แล้วมาตรา ๑๖๐ คือเป็นข้อยกเว้น ถ้าเกิดว่าเกณฑ์ไม่ถึง ๑๐๐ หรือว่าไม่ถึง ๒๐๐ ดังนั้นเกณฑ์ข้อยกเว้นคือควรที่จะขึ้นก่อน คือขึ้นในกรณีเกณฑ์ไม่ถึง คือเป็น ข้อยกเว้นให้ขึ้นก่อน เพราะว่าถ้าเกิดว่าเมื่อคณะรัฐมนตรีบริหารประเทศ มาขึ้นก่อนจะไม่ใช้ข้อยกเว้นครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้ครับ มันเข้าเกณฑ์อันแรกที่ว่าไม่ถึงเกณฑ์ ไม่ถึงเกณฑ์ที่จะเปิดตามมาตรา ๑๕๘ หรือมาตรา ๑๕๙ ได้ แต่ว่ามาเข้าองค์ประกอบคือ เมื่อคณะรัฐมนตรี ได้บริหารราชการแผ่นดินมาเกินสองปี คือเกณฑ์แรก ถ้ามาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ ไม่ต้องรอให้ครบ ๒ ปี ก็เปิดได้เลย เข้าใจไหม แต่ว่าในกรณีได้คนไม่ครบตามมาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ แต่ ครม. บริหารราชการ มาเกิน ๒ ปี ถึงจะได้คนไม่ครบตามมาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ ก็สามารถเปิดอภิปรายทั่วไปได้ ก็คือ ถึงไม่ครบแต่ได้ด้วยเงื่อนไขเวลาก็สามารถเปิดได้ อย่างนี้ได้ไหม โอ.เค. นะครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : มันเรื่องรูปประโยคครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ใช่ โอ.เค. ตามนี้ นะครับ ขอขอบคุณครับ หน้า ๗๑ มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๑ หมดนะครับ มีไหมครับ ถ้าไม่มีกรุณาพลิกไปหน้า ๗๒ ครับ

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : พรรคสอง บรรทัดแรกครับ คำว่า การ น่าจะต่อเนื่องกับอภิปราย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : พี่สุพจน์เสนอแนะครับว่า หน้า ๗๒ ซึ่งเป็นข้อความของ มาตรา ๑๖๒ พรรคสุดท้ายที่ขึ้นต้นว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอิสระจากมติพรรคการเมืองในการตั้ง กระทั่งถาม แล้วการอภิปราย พี่สุพจน์เสนอว่า การอภิปราย น่าจะติดกันใช่ไหมครับ ไม่มีผู้ใดเห็นเป็น อย่างอื่นนะครับ การ ย้ายมาติดกับ อภิปราย ครับ

นายวัชรา หงส์ประภัศร : ผมแพ้มติในเรื่องนี้ ผมเสนอขอแก้ไขให้ตัดออก เพราะว่า อย่างนั้นควบคุมพรรคไม่ได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แต่ว่าอันนี้เห็นชอบให้ย้ายนะครับ เชิญต่อครับ หมวด ๗ การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน

นายอรรถ ธรรมโน : ท่านประธานครับ ขออนุญาตผมนิดเดียว ผมเกือบตามไม่ทัน ที่ท่านประธานบอกเมื่อกี้ พรรคสอง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตครับพี่อรรถ คำว่า การ ในหน้า ๗๒ ซึ่งเป็น พรรคสุดท้ายของมาตรา ๑๖๒ คำว่า การ อยู่ตรงท้ายบรรทัดมันควรจะอยู่ติดกับอภิปราย ก็เลยคือว่า บรรทัดแรกมันหมดข้อความว่าตั้งกระทั่งถาม แล้วย้าย การ กระโดดลงมาครับ หน้า ๗๒ ไม่มี ดูหน้า ๗๓ ต่อเนื่องครับ หน้า ๗๓ ไม่มี ขออนุญาตเปิดไปหน้า ๗๔ ครับ หมวด ๘ การเงิน การคลัง และงบประมาณ พี่สุพจน์ครับ มาตรา ๑๖๗ ใน เอาออกครับ หน้า ๗๓ ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : เพื่อมีข้อยุติ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เพื่อ ให้ย้ายใช่ไหมครับ หน้า ๗๓ พรรคสุดท้ายคำว่า เพื่อ มีข้อยุติ อยู่ตรงท้ายย้ายคำว่า เพื่อ มาอยู่กับ มีข้อยุติ เพื่อความสวยงามของภาษา พี่สุพจน์ครับ หน้า ๗๔ มาตรา ๑๐๗ ใน เอาออกนะครับ ขึ้นต้นบรรทัดครับ ตอนนี้อยู่ที่หน้า ๗๔ หมวด ๘ การเงิน การคลัง และงบประมาณครับ มีไหมครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : พรรคสุดท้ายของ มาตรา ๑๖๗ บรรทัดแรกเลย พรรคสามนะครับ ให้มีกฎหมายการเงินการคลังของรัฐเพื่อกำหนดกรอบวินัยการเงินการคลัง ซึ่งรวมถึง ซึ่ง น่าจะมาอยู่กับ คำ รวมถึง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ซึ่ง ย้ายนะครับ ซึ่ง อยู่ในมาตรา ๑๖๗ พรรคสามครับ ซึ่ง เป็น บรรทัดแรกของพรรคสาม ย้าย ซึ่ง มาอยู่ รวมถึง ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๖๘ บรรทัดแรกเลย ร่าง น่าจะมาอยู่กับ พระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๑๖๘ วรรคแรก ย้าย ร่าง นะครับ แล้วก็ตัดใหม่ครับ

วรรคสาม

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ตัดคำว่า ใน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : วรรคสาม

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : วรรคห้า

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : และก็วรรคห้าด้วยนะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : แล้วก็มาวรรคหก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : วรรคหกด้วยนะครับ ตัด ใน นะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : และต่อมามาหน้า ๗๖ วรรคสุดท้าย ใน ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : สรุปแล้วนะครับ มาตรา ๑๖๘ จะมีวรรคสาม วรรคห้า

วรรคหก และวรรคท้าย ตัดคำว่า ใน ตรงต้นวรรค อนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาทำกันมา ตั้งแต่ ๙ โมงครึ่งอย่างละเอียดรอบคอบ ได้ ๑๗๐ มาตรา มีข้อเสนอแนะประมาณ ๓๐ กว่าข้อเสนอแนะ ตัวอย่างละเอียดนะครับ หวังว่าท่านประธานกรรมาธิการวิชาการคงจะพอใจ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : อีกนิดหนึ่งครับ หมวด ๙ ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : หมวด ๙ หน้า ๗๗ คณะรัฐมนตรี เชิญครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๗๑ วรรคสอง คำว่า ๑๗๒ ควรไปอยู่คู่กับ มาตรา

หรือเอา มาตรา ลงมาไว้ตรง ๑๗๒

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : พี่สุพจน์เสนอหน้า ๗๗ มาตรา ๑๗๑ วรรคสอง ย้ายข้อความ ตามมาตรา ๑๗๒ ต้องอยู่ติดกันนะครับ ขอบคุณครับ ดูต่อไปครับ ตอนนี้อยู่มาถึง หน้า ๗๗ มาตรา ๑๗๒ ไม่มีกรณเปิดไปหน้า ๗๘ ได้ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หน้า ๗๘ บรรทัดที่ ๓ คำสุดท้าย วรรคแรกเลยครับ มีวรรคเดียว บรรทัดที่ ๓ คำว่า ให้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ให้ ย้ายมาอยู่ติดกับ ประธาน นะครับ ต่อไปครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : บรรทัดต่อมา กำหนดเวลาดังกล่าว เพื่อ นี้วรรคใหม่ครับ

เพื่อทรงมีพระบรมราชโองการ

อนุ. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หน้า ๑๘/๑

แล้วก็ในมาตราเดียวกันนะครับ ในหน้า ๗๘ มาตรา ๑๗๓ บรรทัดที่ ๕ ตรงข้อความว่า เพื่อทรงมี
พระบรมราชโองการ ให้วรรคไว้ให้น้อยครับ ต่อไปครับ

นายทรง บัณฑิตนันท์ : ท่านประธาน มาตรา ๑๗๕ บรรทัดที่ ๓ จะที่เราเคยให้ลงมา
ติดกับ จงรักภักดี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : จะ บรรทัดที่ ๓ ของมาตรา ๑๗๕ ตรงข้อความบัญญัติ
นะครับ จะ ให้มาอยู่กับ จง ติดกันนะครับ ขอขอบคุณครับ เชิญครับ หน้า ๗๘ ไม่มี ผ่านไปหน้า ๗๙ ครับ
หน้า ๗๙ ไม่มีพลิกไปหน้า ๘๐ ครับ มาตราที่มันเคลื่อน เพราะว่าเดิมนั้นมี ๒๙๙ มาตรา มันเพิ่มเป็น
๓๐๙ มาตรา มาตราที่อ้างอิงอาจจะมีเคลื่อนไปด้วย บางทีก็อาจจะหลุดตาไปในะครับ หน้า ๘๑ มีอะไรครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๑๘๓ ครับ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจ
ในการให้รัฐมนตรีพ้นจาก พัน นี้น่าจะมาอยู่คู่กับจาก จากความเป็นรัฐมนตรีก็ได้ อันนี้ก็

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ตกลงไม่ย้ายก็ได้ใช่ไหมครับ ควรย้ายไหมครับ หรือครับ
ในหน้า ๘๑ มาตรา ๑๘๓ ตรงท้ายบรรทัดคำว่า พัน ควรจะย้ายมาอยู่ให้ติดกับคำว่า จากความเป็นรัฐมนตรี
หรือไม่ หรือว่าคงไว้อย่างนั้นก็ไม่เสียหายครับ อย่างนั้นย้ายนะครับ ดี ผมก็เอาด้วยครับ ต่อหน้า

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๑๘๔ วรรคแรกเลยครับ บรรทัดที่ ๒ หรือป้องกันภัยพิบัติ
สาธารณะหรือป้องกันภัยพิบัติ ภัยกับพิบัตินี้ในเมื่อมันต่อกันไม่ได้ ภัยนี้น่าจะมาอยู่คู่กับพิบัติ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เอาได้ไหมครับ เอา ภัย ย้ายครับ ย้าย ภัย คำเดียว

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : แล้วในวรรคสามครับ บรรทัดที่ ๕ ครับ ด้วยคะแนนเสียง เสียงมา
อยู่อีกบรรทัดหนึ่ง เสียงน่าจะอยู่คู่กับคะแนนครับ เอาเสียงขึ้นไป

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เอาเสียงขึ้นนะครับ บรรทัดที่ ๖ ย้ายนะครับ ย้ายบรรทัดที่ ๖
ใช่ไหมครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : บรรทัดที่ ๗ สุดท้าย ให้พระราช กำหนดนั้น น่าจะอยู่คู่กัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แล้วก็ย้าย กำหนด ในบรรทัดสุดท้ายของวรรคสาม
มาตรา ๑๘๔ ให้ไปอยู่ติดกับ พระราชกำหนด นะครับ ติดกันนะครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ทั้ง ๒ บรรทัดเลย ไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ได้เป็นไปใน
ระหว่างที่ใช้พระราชกำหนด

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : สรุปแล้วก็คือ ในมาตรา ๑๘๔ วรรคสาม ตรงด้านท้าย ที่มี
คำว่า พระราชกำหนด ของ ๒ ข้อความนั้นให้อยู่ติดกันนะครับ ขอขอบคุณครับ พลิกไปหน้า ๘๒ ครับ
ฝ่ายเลขตามต้นหน้า หน้า ๘๒ ครับ

อน. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หน้า ๑๘/๒

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หน้า ๘๒ มาตรา ๑๘๕ บรรทัดที่ ๓ คำว่า กว่า น่าจะไปอยู่ต่อท้าย
บรรทัดที่ ๒ ไม่น้อยกว่า

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : บรรทัดที่ ๒ กับ ๓ นะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : เอา กว่า ของบรรทัดที่ ๓ ขึ้นไปบรรทัดที่ ๒ สุดท้ายครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เอา กว่า ขึ้นไปนะครับ กว่า ของบรรทัดที่ ๓ มาตรา ๑๘๕
เอาขึ้นไปบรรทัดที่ ๒ นะครับ หน้า ๘๓

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หน้า ๘๓ มาตรา ๑๘๖ บรรทัดที่ ๒ คำสุดท้ายครับ ของแผ่นดิน
น่าจะมาอยู่คู่กับแผ่นดินครับ ของแผ่นดิน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๑๘๖ วรรคแรก บรรทัดที่ ๒ และ ๓ ของแผ่นดินอยู่
ติดกันนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๘๗

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : พระราชกฤษฎีกา ติดกัน

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : พระราชกฤษฎีกาน่าจะติดกัน เอาคำพระราชกฤษฎีกา

เอา พระราช ลงมา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เชิญครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๘๙ วรรคสาม ทำคำว่า ให้ จะเอามารวมไว้หน้า
วุฒิสภา ใหม่ ให้วุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภา มาตรา ๑๘๙ วรรคสามครับ บรรทัดแรกเลย วรรคสามบรรทัด
แรก คำสุดท้าย ให้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ย้ายใหม่ครับ ถ้าย้ายก็ย้าย มาตรา ๑๘๙ วรรคสาม ย้าย ให้
ขอบคุณครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หน้า ๘๔ ครับ วรรคสี่ครับ บรรทัดที่ ๔

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : วรรคสี่ของมาตรา ๑๙๐ หรืออย่างไรครับ หน้า ๘๔ ซึ่งเป็น
วรรคสี่ของมาตรา ๑๙๐ นะครับ เป็นอย่างไรครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : บรรทัดที่ ๔ คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการแก้ไขเยียวยาผู้ ผู้ น่าจะ
มาอยู่คู่กับ ได้รับผลกระทบนั้น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ย้าย ผู้ มาอยู่ครับ โอ.เค. ครับ เชิญต่อครับ ทันทันครับ ทันทันใหม่
เลขา ได้ถึงหน้า ๘๔ มาตรา ๑๙๐ แล้วครับ ท่านประธานบอกยังไม่ถูกใจครับ ท่านบอกว่าต้อง ๓๐๙ ครับ
ต่อไปนะครับ

อน. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หน้าชญา ๑๘/๓

นายทรง บัณฑิตนันท์ : ขออนุญาตนะครับ มาตรา ๑๙๕ วรรคสองนะครับ บรรทัดแรก
พระปรมาภิไธย เอา พระ ลงมาดีไหมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เป็นวรรคสองใช่ไหมครับ มาตรา ๑๙๕ คำว่า พระปรมาภิไธย
ต้องอยู่ติดกันนะครับ ย้าย พระ ครับ ขอบคุณครับ หน้า ๘๕ ไม่มีก็กรุณาพลิกไปหน้า ๘๖ นะครับ เป็นเรื่อง
หมวด ๑๐ ศาล แล้วครับ

นายวัชรนา หงส์ประภัศร : เสนออย่างนี้นะครับ เรายก ๑๐๐ มาตรา เราเริ่มประชุม
รวมกันเลย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ดีครับ เดี่ยวผมกำลังอยากจะเสนอตอนให้ท่านอัครวิทย์มา
ให้ท่านมานั่งเป็นประธาน ท่านกำลังนั่งทำงานอยู่ คือไม่ย้ายครับ คือผมกำลังจะเสนอควบคู่กับพีวชรา
นะครับ พีวชราครับ คือไม่ใช่เรื่องกระเทยไปข้างนอก ผมกำลังจะคิดว่า ถ้าเกิดอนุมนี่จะไปแยกพิจารณา
ต่อไปนะครับ มันมี ๒ ประเด็นให้เลือกนะครับ ประเด็นแรกนี่อนุพิจารณามาแล้วได้ถึง ๑๙๖ มาตรา
แล้วก็จะเสนอตัวเอาอนุไปพิจารณาอีกห้องหนึ่ง แล้วก็ทยอยเอามาให้กรรมการ วิชาการ นี่วิธีแรก
หรือวิธีที่ ๒ เพื่อรวบรัดเวลามีจำกัดให้อนุอยู่นั่งกับเราไปเลย แล้วก็ดูมาตรา ๑๙๗ ไป โดยที่ว่าการกรรมการ
ให้ความไว้วางใจอนุหน่อยว่าให้ดูต่อไปก่อน แล้วเมื่อดูต่อไปแล้วค่อยให้กรรมการเมื่อจบแล้ว ให้อนุ
มาแถลงให้ทราบมาตราต้น ๆ อย่างนี้จะดีไหม เพราะว่าถ้าอย่างนั้นแล้วมันจะทำให้ไม่ทัน มันต้องเสร็จวันนี้
เอาวิธีที่ ๒ นะครับ ท่านจะได้ไม่ต้องย้ายครับ ท่านอยากจะย้ายหรือ พี่ไม่ต้องย้ายหรอก พี่นั่งด้วยเลย
เพราะว่าพี่ให้ความเห็นดี คืออนุนี่ประสงค์อยากจะไปดูอย่างละเอียดแล้วก็ให้เราดู

นายมานิจ สุขสมจิตร : ถึงอย่างไรเลขาอนุนี้มันต้องอยู่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : สรุปแล้วนะครับ ตามใจอนุนะครับ ให้เขาออกไปพิจารณา
ห้องใกล้ ๆ เขาขออนุญาตพี่ ให้เขาสบายใจ เขาจะขอทำต่อไม่ได้มาอยู่ ขอทำต่อ แต่ว่าขอแยกห้องทำ
พอดีเขาเสียงดัง ถึงมาตรา ๑๙๖ แล้ว ขออนุญาตเถอะ ท่านประธานท่านบอกว่า ท่านไว้วางใจอนุกรรมการ
ถ้าไม่มีอะไรแล้วผมขอปิดประชุมครับ ขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๕๕ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

